

1 Organizacija telesne vzgoje v naši družbi

Ze v prejšnji številki smo na kratko zabeležili vest, da je Izvršni svet FLRJ nedavno imenoval zvezno komisijo za telesno vzgojo. Vzpostavitev tega organa, ki bo skrbel za koordinacijo in načelno usmerjanje celotne telesnovzgojne dejavnosti, pomeni nedvomno korak dalje, saj smo v sedanjih organizacijski razdrobljenosti že dlje pogrešali takšen skupen organ. Seveda pa smo že pred imenovanjem omenjene komisije sem in tja slišali glasove posameznikov, ki so s svojimi argumenti zagovarjali potrebo ORGANIZACIJSKE ZDRUŽITVE VSEH TELESNOVZGOJNIH ORGANIZACIJ, kar pa so nasprotniki takšne združitve spet pobijali z drugimi argumenti.

Ne da bi se že uvodoma spuščali do zaključkov, koliko je takšna združitev danes zrela ali ne, ali so za to že dani pogoji ali ne, koliko bi danes ta združitev zavrla ali pospešila telesnovzgojno dejavnost, smo vendarle prepričani, da je vprašanje organizacijske enotnosti vseh telesnovzgojnih organizacij problem, ki zasluži danes največjo pozornost in najserbnejšo proučitev. Zato je naš list angažiral vrsto znanih funkcionarjev, ki bodo o teh stvareh povečali svoje mnenje, obenem pa bomo ob teh člankih lahko razbistrili še marsikatera načelna vprašanja, o katerih še ni popolnih soglasij.

Prvi prispevek o teh vprašanjih je napisal tov. Serpan Edi, ki se v svojem članku zavzema za poenotenje organizacije. Svojo tezo je teoretično obširno utemeljil in podrobno razčlenil, kakšna najbi bila organizacijska struktura in funkcija »bodoče« organizacije. Verjetno se s stališči pisca vsi ne bodo dotela strinjali, morda bo največ pomislekov ob vprašanjih, kakšne naj bi bile »bodoče« osnovne organizacije na terenu in kakšna njih dejavnost v mestih in na vasi. Toda kljub različnim glediščem so ta vprašanja vredna premisleka in vredna, da o njih sprožimo najširše načelne razprave. Pripomniti moramo še to, da je tov. Serpan napisal svoj članek pred formiranjem zvezne komisije za telesno vzgojo in je predvidel združitev organizacij v družbenem organu.

Organe za telesno vzgojo v naši družbi opredeljujejo naša splošna politična načela in načela same telesne vzgoje, ki ustrezno izvirajo iz našega celotnega družbenega razvoja.

Enotnost naše družbe je temeljno politično načelo, na katerem mora sloneti pri nas sleherni gradnja organov za telesno vzgojo. Ta družbena celovitost se sicer ne javlja še v brezrazredni družbi, marveč se je uresničila v prehajanju vanjo v Socialistični zvezi delovnega ljudstva. Naša politična družbena homogenost pomeni v nasprotju s kapitalistično družbeno heterogenostjo, popolnoma novo družbeno izhodišče za sleherni področje ustvarjalne dejavnosti, tedaj tudi za telesno vzgojo.

V kapitalističnih družbenih pogojih gospodarsko razviti državi država vodi, podpira in usmerja razvoj telesne vzgoje v šolah, a prav tako podpira razvoj telesne vzgoje v organizacijah. Razumljivo je, da so organizacije v takih pogojih, ne le za različne telesnovzgojne dejavnosti, marveč tudi za iste, docela razcepljene in opredeljene po svoji strankarski pripadnosti. Politične stranke v svetu se zavedajo ogromne vzgojne moči športa in telovadbe, zaradi tega skušajo prav preko teh dejavnosti zajeti kar največ mladine v svoje vrste, saj pomenita šport in telovadba izrazito mladinska gibanja.

Naši družbeni pogoji nam narekujejo načelno popolnoma drugačno rešitev organizacije telesne vzgoje, kakor jo poznajo v kapitalističnih družbenih pogojih. Enotnost vse naše skupnosti in razvijanje telesnovzgojne dejavnosti v šolah in družbenih organizacijah, nam narekujejo, da prevzame država odgovornost za pravilno razvijanje celokupnega področja telesne vzgoje v šolah ter da sčasoma dosežemo in presežemo na tem polju nekatere gospodarsko razvite kapitalistične dežele, da država podpira razvoj telesne vzgoje v družbeni organizaciji, ki mora biti zaradi ustvarjene politične enotnosti prav tako enotna. Razvoj posameznih dejavnosti in disciplin je notranje vprašanje enotne organizacije, ki pa ne pomenja prevlado in monopol določene zgodovinske koncepcije ter dušitev drugih, marveč nasprotno polno svobodo raznovrstnemu udeleževanju, ki najbolj ustreza za opredelitev slehernega posameznika, za zdravo rast in razvoj v osebnost. Taka enotnost tedaj ne izključuje funkcionalne raznovrstnosti, ki temelji na pozitivnih zgodovinskih tradicijah.

Enotnost organizacije za telesno vzgojo v navedenem pomenu je imperativna zahteva naše družbe.

Kakor vsa ostala kulturna dejavnost, mora tudi telesna vzgoja sloneti na osnovah socialističnega gospodarstva. Brez teh temeljev bi bila telesna vzgoja brez svojih prirodnih korenin odrezana od sokov in obsojena na pogin. V kapitalističnih družbenih pogojih uživa telesna vzgoja poleg državne skrbi za njen razvoj, tudi pomoč zasebne pobude, zasebnega gospodarstva, tovarn, kapitalistov, ki so zainteresirani prav tako, kakor sleherni gospodarstvo na zdravih in sposobnih delovnih ljudeh. Pri nas so vsa proizvodna sredstva družbena lastnina, tako da o kaki privatni lastnini, na katero bi se lahko naša te-

lesna vzgoja še oprla, ne moremo govoriti. Tudi zasebno kmečko gospodarstvo in obrtništvo po svoji subjektivni opredelitvi do telesne vzgoje, ne more pomeniti noben neposreden gospodarski činitelj za razvoj telesne vzgoje. Prav tako je notranja moč samih organizacij za pridobivanje lastnih sredstev zelo omejena in jo ni mogoče upoštevati kot odločilen činitelj. Skupen izvor finančnih sredstev za razvijanje celokupne telesnovzgojne dejavnosti od skupnosti govori za to, da morajo navedena finančna sredstva potekati preko skupnega državnega organa, ki bo s smotno finančno politiko opredeljeval potrebe mladinske telesne vzgoje v šolah in celotne potrebe za razvoj telesne vzgoje v družbeni organizaciji.

Socialistični gospodarski temelji, na katerih mora sloneti naša telesna vzgoja, so drug imperativ, ki zahteva enotno organizacijo naše telesne vzgoje.

Med najpomembnejšimi odlikami naše demokracije sta prav delavsko upravljanje v proizvodnji in družbeno upravljanje v prosveti in kulturi. Če je rešeno družbeno upravljanje za prosveto in kulturo na primeren način, tega ne moremo trditi za družbeno upravljanje v telesni vzgoji kot docela specifičnem kulturnem področju, ki zajema vsa področja obvezne telesne vzgoje v šolah za 226.602 dijakov in posredno tudi telesno vzgojo v družbeni organizaciji za 96.607 članstva.

Vsebinsko mora biti družbeno upravljanje v telesni vzgoji rešeno tako, da bodo prišle do polne veljave in izraza tiste družbene sile, ki so za razvoj telesne vzgoje med našim ljudstvom v imenu vse naše skupnosti neposredno zainteresirane. Samo tak organ bo sposoben pravilno voditi našo celotno politiko na področju telesne vzgoje, bo znal predlagati Izvršnemu svetu Ljudske skupščine LR Slovenije in preko njega tudi sami Ljudski skupščini ukrepe in sredstva, ki naj zagotovijo v skladu z vso našo gospodarsko in kulturno politiko pravičen razvoj celokupnega področja telesne kulture med našim ljudstvom. Zaradi zgodovinskega razvoja vsega našega vzgojstva in tisočletnega vladanja idealizma v njem, je prav zaradi hotnega ali nehotnega negativnega subjektivnega vrednotenja telesne vzgoje med našimi pedagoškimi delavci razlog več, ki govori tudi za to, da se vsa vprašanja telesne vzgoje obravnavajo v posebnih organih, ki nekatera skupna vprašanja telesne vzgoje in šolstva koordinirajo s pristojnimi prosvetnimi organi.

Družbeno upravljanje za telesno vzgojo v celoti bi bilo mogoče rešiti za šole in društva s skupnim organom, ki bi usmerjal in vodil celotno telesnovzgojno politiko. Po izkušnjah v našem družbenem življenju bi bil najprimernejši državni organ Svet za telesno vzgojo.

Družbeno upravljanje v telesni vzgoji je tretji imperativ, ki zahteva v naših družbenih pogojih poseben enoten organ za telesno vzgojo. Spoznavanje o enovitem področju telesne kulture z vsemi raznovrstnimi dejavnostmi telesne vzgoje vred zahteva po naravi same stvari skupen organ za telesno vzgojo. Vnanja raznovrstnost sredstev in njihovih različnih kombi-

Polet

Leto XI. — Stev. 30

V Ljubljani, 24. julija 1955

Zaključena je mednarodna kolesarska dirka »Po Hrvatski in Sloveniji«

ZMAGOVALEC EKIPA JUGOSLAVIJE

Med posamezniki najboljši Avstrijec Müller

Beograd, 24. julija. Danes popoldne je bila z zadnjo etapo Slap. Brod—Beograd zaključena 11. mednarodna kolesarska dirka »Po Hrvatski in Sloveniji«. V generalnem plasmaju ekip je bila najboljša ekipa Jugoslavija I, med posamezniki pa je bil najuspešnejši Avstrijec Müller.

Slavonski Brod, 23. julija — Dirkači so se danes odpravili na predzadnjo etapo Zagreb—Slavonski Brod v dolžini 195 km. Prva poletapa je bila v Popovači, druga pa v Slavonskem Brodu. Za prvo poletapo Zagreb—Popovača (60 km) so startali dirkači na kronometer z 2-minutnim razmakom med posamezniki. Zjutraj je začel rositi v Zagrebu rahel dež, ki se je spremenil v pravi naliiv, tako da so startali dirkači v največjem dežju. Toda to jih ni motilo! Odpravili so se na pot, in sicer kot prvi doslej najslabše plasirani posameznik Jovanović, kot zadnji pa Avstrijec Müller, nosilec rumene majice.

Dirke na kronometer ali s posebnim startom, kot jih strokovno imenujemo, običajno niso kdo ve kako zanimive. Tokrat smo se ustavili sredi proge in gledali mimo prihajajoče kolesarje. V začetku ni bilo kaj posebnega, ker so pač startali kot prvi tako imenovani »romarji«, torej slabše plasirani v generalnem plasmaju. Zdaj je ta prehitel enega svojih predhodnikov, že je vozil za njim drugi, ki je prehitel kar dva. Ni bilo malo primerov, da so nekateri vozači prehiteli kar 3 do 4 svoje nasprotnike. Med te uspešne dirkače lahko uvrstimo tudi Vargo, ki je tokrat dobro vozil in znova dokazal, da je trenutno naš najboljši kolesar. Osvojil je tudi prvo mesto v tej poletapi. Na progi pravzaprav ni bilo nobenih dogodkov. Dež pa je precej nevarno zmočil asfalt, tako da smo se res bali, da bo prišlo do kakšnih padcev, ki jih pa sreči ni bilo.

BERGANT NAJBOLJŠI SLOVENEK

V tej poletapi se je od Slovencev najbolje izkazal mladi Bergant, ki je vozil za ekipo Jugoslavije II. in se je uvrstil na 7. mesto med samimi »težjimi kalibrici«, kar je zanj vsekakor lep uspeh. Toda tokrat je to lahko storil. V startu posamezno mu namreč ni bilo treba izpolnjevati nalog, ki jih sicer ima, ko vozijo dirkači skupaj. Tedaj mora namreč ekipa Jugoslavije II. podpirati prvo ekipo, da bi slednja obdržala čim boljši plasma. Danes je Bergant prišel na cilj z besedami: »No, danes sem pa moral doseči kakšen boljši uspeh, saj se mi je zdelo, da sem zelo hitro vozil.« In res se je to zgodilo.

SPET SMO »SLEPALI«

Letošnja dirka poteka v znamenju »šlepanja«. To je prepovedana vožnja, ki jo sodniki strogo kaznu-

jejo. Vozači se namreč ne smejo voziti za motornim vozilom ali se ga celo držati. Toda danes — čeprav je to še posebej pri dirkah na kronometer prepovedano — so nekateri dirkači kljub temu na ta način poizkusili srečo in se kar očitno držali motornih vozil. Budno sodniško oko pa je te grešnike opazilo in jim prišlo na dosežene čase pribitke 30. sek. kot kazni.

DOBROHOTNI DEŽ

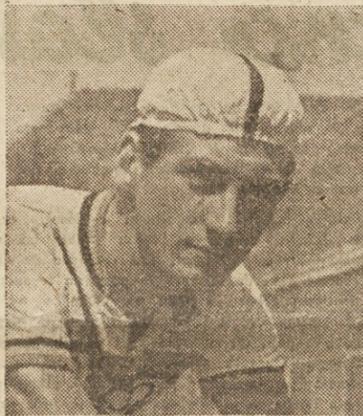
Dirkači so si orav želeli dežja, seveda že prej v prejšnjih etapah, ko bi jim bolj potreben po prašnih cestah, na vzpetinah in ob veliki vročini, ki je vladala vse dni. Tokrat pa je skoraj nepričakovano pričelo deževati, kar je bilo nekaterim zelo dobrodošlo. Zlasti pa se je dežja razveselil Varga, kateremu baje dež prinaša srečo. Smejali smo se ob misli, da je Varga vražjeveren! Vendar, kot smo videli, on zares potrebuje precej vode, saj je v današnji etapi zmagal.

GOSTOLJUBNOST DOMACINOV

V Popovači smo se ustavili prav opoldne, torej za kosilo. Mala vasica ni kazala, da bi mogla sprejeti dirkače v kakšnem hotelu. In res se to ni zgodilo! Pa vendar so bili vsi dirkači prijetno presenečeni, ko so zadržniki iz domače zadruge organizirali za vse tekmovalce kosilo v zadrzni gostilni ter se na vse načine trudili, da bi bila postrežba čim bolj dobra. Po kosilu so dirkači še nekoliko poležali v travi, nato pa šli naprej na drugi del etape.

NACRT, KI NI USEL

Kot ponavadi, smo se na startu pomešali med dirkače. Slučaj je nanesel, da smo bili priče zanimivemu razgovoru dveh »asov«. Eden je bil Varga, drugi pa Krstev. Sestavljala sta pa nekakšen bojni načrt. Sicer (Nadaljevanje na 8. strani)

Zmagovalec v končnem plasmaju Müller

Hrvatsko-slovenska plavalna liga — A skupina

Ljubljana prvak brez poraza

Dva rekorda: Pelc 200 m prsno (2:54) in Hočvarjeva 100 m hrbtno (1:34.4)

V četrtek zvečer je bil v Ljubljani na Kolesarji plavalni troboj med ljubljanskima kluboma Ljubljana in Ilirija ter Jedinostvom iz Zadra. Ta troboj je dokončno odločil prvenstvo v A-skupini hrvatsko-slovenske lige, ki ga je brez poraza osvojil ZPK Ljubljana.

Drugo mesto si je s tremi zmagami zagotovil zagrebški Naprijed, medtem ko bo o zadnjem mestu še odločala preostala tekma med obema hrvatskima kluboma.

Na državnem mladinskem prvenstvu v vajah na orodju, ki je bilo v sredo na Bledu, so mladi tekmovalci pokazali lepo stopnjo znanja (beri poročilo na 2. strani)

nacij ne more pretehtati notranje istovrstnosti, da celo načelne popolne različnih vnanjih manifestacij telesne vzgoje. Odločilno je potemtakem funkcionalno bistvo telesne vzgoje, ne pa njena vnanja oblika. Po svojem bistvu stvari pa (Nadaljevanje na 3. strani)

izboljšala pionirski republiški rekord. Tomiškova je plavala sicer brez resnejše konkurence, vendar je preveč obstala na rezultatih okoli 3:19. Ostrejšje tekme bodo pokazale, kje so meje njenih zmogljivosti.

Če bi poleg onih, ki so zmagali, omenili še ostale, ne smemo prezehtati med mladimi uspeha Končanove na 400 m prosto, Bricljeve na 200 m prsno in Umeka na 100 m hrbtno. Med starejšimi plavalci, ki ponovno prihajajo v svojo staro formo, moramo omeniti rezultate Kuharjeve, Zvoklija, Kanca in Gašperina.

V skokih je Porenta ponovno premagal svojega klubskega tovariša Dobrina, ki pa se mu je to pot že bolj približal. Rudi Košorok nas je z lepimi in sigurnimi skoki presenetil, medtem ko smo od Vrtačnika več pričakovali. Med ženskami je z eleganco bolj ugajala drugoplasirana Lunačkova, v solidno »kakalko pa se razvija novinka Kuljiševa.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Komaj 16-letni Pelc (ZPK Ljubljana) naglo napreduje od tekme do tekme. V četrtek zvečer je preplaval 200 m prsno-klasično v času 2:54,0, kar je za njegovo starost izvrsten rezultat. Vse kaže, da bo mladi plavalec kot drugi Slovenec za Tonetom Cererjem preplaval to progo v času pod 2:50,0

Cerar in Ugarkovičeva zmagovalca

Ljubljančan Cerar Miroslav je bil za razred boljši od ostalih

V sredo (20. t. m.) se je na Bledu, našem največjem letoviškem kraju na Gorenjskem, pričelo državno prvenstvo mladincev in mladink v vajah na orodju. Letos je bilo namreč sklenjeno, da se bo 12 najboljših mladincev in mladink borilo na finalnih tekmah za naslov državnega prvaka.

Kot se pričela zjutraj z obveznimi vajami, Mladinci so nastopili na drugo, bradlji, krogih, konju z ročaji, preskoku čez konja vzdolž in v prosti vaji, mladinke pa na krogih v gugu, preskoku čez konja na šir, prosti vaji, gredi, dvovišinski bradlji in v plezanju po vrvi. Vsega skupaj je nastopilo 11 mladincev (Hrvaška 5, Slovenija 4, Srbija 1 in BiH 1) ter le 9 mladink (Slovenija, 3 Srbija, 1 BiH).

Ze pri obveznih vajah smo si lahko ustvarili dokaj jasno sliko o značaju posameznikov in jih ocenili, koliko imajo sposobnosti, da bi se potegovali za najvišji naslov. Pri moških to ni bilo težko uganiti, saj je mladi Cerar Miroslav (Ljubljana - Narodni dom) pokazal na vseh orodjih za razred večje znanje od ostalih. Kljub temu, da ga je v preskoku čez konja nekoliko »polomilo«, je že v obveznih vajah zbral več kot 2 točki naskoka pred drugoplasiranim tekmovalcem (I. Cerar 55,94, 2. Pavič 53,80). Pri mladinkah je bila izenačenost nekoliko večja, čeprav je tudi tu - tako kot pri mladincih Cerar - Mariborčanka Ugarkovičeva krepke nizala točko za točko v svoj prid. Njena elegantna izvedba, solidno znanje, predvsem pa uravnovešenost na oseh orodjih ji je ob zaključku tekmovalca v obveznih sestavi prinesla kar 4,90 točke prednosti (I. Ugarkovič 51,50, 2. Periški 46,60), čeprav ni zmagala niti na ene morodju. Njeni najnevarnejši nasprotnici Vukičeva (Kranj) in Perkova (Maribor) sta ji bili nekaj časa povsem enakovredni, toda zaradi neizenačenosti sta morali pokopati nade na boljši plasma. Tako je sicer odlična Vukičeva dobila pri plezanju oceno 0, isto oceno pa je prejela Perkova v preskoku čez konja. Razumljivo, da sta zaradi tega obe tekmovalki zadržali močno navzdol. Sploh je bilo opaziti, da je preskok čez konja še vedno »Ahilova peta« naših deklet in je sicer težak preskok (sklonka z visokim zanoženjem) povzročil marsikateri tekmovalki nekaj sivih las (tri ocene 0). Isto velja v precejšnji meri tudi za plezanje (samo 3 mladinke so dobile polno oceno 10 točk) in delno tudi za kroge v gugu.

ZAKLJUČNE TEKME V PRIJETNEM OKOLJU

Zvečer ob 20.30 so se na telovadišču domačega partizanskega društva pričele zaključne tekme v poljubnih sestavi. Mladinci so nastopili na drugo, konju z ročaji in v prosti vaji, mladinke pa na dvovišinski bradlji in gredi. Na lepo urejenem in okrašenem telovadišču so se že kmalu po 20. uri začeli zbirati prvi gledalci. Do pričetka tekmovalca se je zbralo več sto gledalcev, predvsem domačinov, pa tudi tuji in letoviščarji niso bili slabo zastopani. Seveda se je do zaključka prireditve zbralo še veliko zastonjkarjev, ki so opazovali naše najboljše telovadce preko grmovja, plotov in izza vogalov.

Zaključni del prireditve je otvoril načelnik blejskega partizanskega društva tov. Završnik, ki je pozdravil vse navzoče, zakar je godba zaigrala državno himno. Bila je krasna podoba, ko so vsi tekmovalci prikorakali na sredo telovadišča, okrašenega s številnimi zastavami in osvetljenega z močnimi žarometi. K temu prijetnemu vzdušju je prispevalo znaten delež še idealno vreme: noč je bila lepa, ozračje ne premrzlo, ne prevročilo, zrak pa svež, kakor je lahko samo na Gorenjskem.

Tudi večerni del prireditve s poljubnimi sestavi je pokazal dokajšnjo razliko v znanju tekmovalcev. Seveda je tudi tokrat briljiral mladi Cerar Mirko, ki je že s svojo vajo na drugo, polno različnih veletičev in drugih težkih prvin, izvedenih prav mojstrsko, vzbudil pri gledalcih iskreno občudovanje. Še boljše pa se je odrezal na ko-

nju z ročaji, ki je za vsakega telovadca najtrši oroh in najtežje orodje. Toda Mirotu tudi to orodje ne dela nobenih težav. Ko je začel metati svoje visoke strige s la Stalder, in ko se je odbočnih kolesih z obrati nekajkrat zavrtel čez konja kakor kakšen ruski olimpijec, je po telovadišču aagrmel prav frenetičen aplavz. Najvišjo oceno dneva (9,97) je fant pošteno zaslužil. Zares, mlademu Cerarju in njegovemu vodniku Borisu Gregorki je treba čestitati, saj je ta 16-letni deček danes s svojim znanjem, ki je na vseh orodjih izenačeno, povsem enakovreden našim olimpijskim predstavnikom. In kar je najbolj razveseljivo: njegov učitelj tov. Gregorka nam je povedal, da je fant zelo priden dijak in skromen v obnašanju. Svoje uspehe je dosegel ne samo z velikim talentom, temveč predvsem z izredno marljivostjo, resnostjo, vztrajnostjo in ubogljivostjo. Upajmo, da se bodo uresničile besede tov. Gregorka, ki je dejal, da mladega fanta ne bo nikoli izpridila nobena hvala in uspehi. Cerarju pa želimo, da bi napredoval kot doslej in nekoč častno zastopal ne samo Slovenijo, ampak tudi našo državo na mednarodnih srečanjih.

Med ostalimi tekmovalci moramo omeniti še Paviča iz Splita, Speharja iz Ogulina, Gavranoviča iz Zagreba in Trugarja iz Trbovelj. Vsi imajo pogoje, da se bodo še lepo povzpeli, seveda pa bo treba še vztrajno »piliti« vse prvine na vseh orodjih. Posebno nas je razveselil krepki Trugar iz Trbovelj, ki je s svojim nastopom dokazal, da v rudarskih revirjih poleg olimpijcev Skaze in Urbanca rastejo tudi nove sile. Žal si je v preskokih čez konja pokvaril izgleda za boljši plasma (ocena 0 točk), sicer bi se lahko po svojem znanju nedvomno uvrstil med prvo trojico.

Veličastno slavlje celjskih športnikov

Celje, 24. julija. — Celjani so v teh dneh svečano proslavili praznik mesta Celja in Dan vstaje slovenskega naroda. V okviru teh svečanosti je bila vrsta kvalitetnih športnih prireditev, na katerih so nastopili izbrani športniki in telovadci. S sodobnim na teh svečanostih so celjski športniki ponovno dokazali povezanost svojega dela z mestom, v katerem žive.

Prireditvam je prisostvovalo na tisoče Celjanov, med njimi tudi najvidnejši predstavniki oblasti, političnega in kulturnega življenja. Na častni tribuni so bili med drugimi narodni heroji in član Izvršnega sveta FLRJ tov. Franc Leskošek-Luka, narodni heroj in komandant mesta Celja — podpolkovnik Ožbolt, zvezna ljudska poslanca Simonič Franc in Borovšak Helena, predsednika OLO in LOMO tov. Jerman Riko in Gradišnik Fedor, predsednik Zveze športov Slovenije tov. Krese Leopold itd.

Na občinski praznik mesta Celja so dopoldne celjski športniki in telovadci od grobnice narodnih herojev, kjer je bila svečana komemoracija, ponesli na 14 različnih mestih v štafetah vence na grobove padlih borcev in talcev. Zvečer pa je bila na Glaziji ob razkošni razsvetljavi v počastitev občinskega praznika telovadno-športna akademija, ki ji je prisostvovalo nad 4000 gledalcev. Prireditve je otvoril predsednik LOMO tov. Gradišnik Fedor, Jug pa je v slavnostnem govoru opisal uspehe desetletnega dela celjskih športnikov in telovadcev.

Predsednik Zveze športov Slovenije tov. Krese je v pozdravnem govoru čestital celjskim športnim delavcem in športnikom k velikim uspehom. Še posebej pa je treba poudariti najmarljivejšega med njimi, tov. Fedorja Gradišnika, predsednika LOMO Celja, ki brez dvoma služi kot edinstven primer v državi, da poleg svoje odgovorne funkcije najde še toliko časa za pozitivno vodstvo najbolj vzornega atletskega kolektiva v državi.

Športna akademija je pokazala stanje celjske telesne vzgoje in športa. Po osmih letih smo zopet na Glaziji prisostvovali kvalitetnim atletskim športivam. Na stadionu je bila zbrana vsa elita Kladivarja in so bili v medsebojnih borbah doseženi novi re-

Organizacija prireditve je bila prav dobra, poverjena je bila Zvezi »Partizan« Slovenije oziroma tov. Gregorki Borisu in Vazzav Jelici. Stevna komisija pod vodstvom tov. Sege je opravila svojo nalogo hitro in v redu, le v sodniškem zboru (Ločki, Roknič, Vadnov Jože ter Kostanarovičeva, Magdičeva in Baldermanova) je večjih nekoliko »zaškripalo«, vendar brez težjih posledic.

Končni plasma mladincev (oby. in polj. vaje): 1. Cerar (Lj. — Nar. dom) 85,21, 2. Pavič (Split) 80,20, 3. Spehar (Ogulin) 79,50, 4. Trugar (Trb) in Gavranovič (Zgb) 72,53, 5. Segvič (Split) 71,07, 6. Koldan (Vel. Kik.) 70,76, 7. Zrelec (Brčko) 65,63, 8. Kralj (Maribor) 62,56, 9. Trinajstič (Zgb) 58,20, 10. Capuder (Lj. — Nar. dom) 52,63; — bradlji: 1. Cerar 9,70, 2. Trugar 9,40, 3. Pavič 9,40; krogi: 1. Cerar 9,67, 2. Trugar 9,43, 3. Pavič 9,40; preskok: 1. Gavranovič 9,23, 2. Spehar 8,97, 3. Pavič 8,63; drog: 1. Cerar 19,47, 2. Koldan 18,00, 3. Trugar 17,73; konj: Cerar 19,87, 2. Spehar 18,00, 3. Trugar 17,97; proste vaje: 1. Cerar 18,90, 2. Pavič 18,57, 3. Spehar 18,13.

Mladinke: 1. Ugarkovič (Zel. Maribor) 68,70, 2. Perko (Mrb) 65,44, 3. Periški (Sombor) 62,53, 4. Vukič (Kranj) 62,03, 5. Beljanski (Sombor) 60,86, 6. Sedej (Skočja Loka) 60,23, 7. Celik (Sk. Loka) 59,17, 8. Tafilović (Banja Luka) 56,73, 9. Janjatović (Sombor) 56,71; — krogi: 1. Perko 9,47, 2. Celik 9,37, 3. Vukič 9,07; preskok: 1. Vukič 8,95, 2. Sedej 8,47, 3. Ugarkovič 7,93; prosta vaja: 1. Periški 8,87, 2. Tafilović 8,70, 3. Vukič 8,07; plezanje: 1. Beljanski 10, 2. Perko 10, 3. Ugarkovič 10; bradlja: 1. Tafilović 18,20, 2. Perko 18,17, 3. Vukič 17,95; gred: 1. Tafilović 18,46, 2. Sedej 18,33, 3. Vukič 18,03. Prečern Igor

publiški rekordi. Slamnikova je dosegla celo državni rekord na 400 m (58,8), žal v disciplini, v kateri pri nas službeno še ne vodimo rekorda. Lorgjer je ponovno izenačil slovenski rekord v teku na 100 m, v teku na 1000 m pa sta bila dosežena kar dva nova republiška rekorda: pri žilanih ga je dosegel Vipotnik s časom 2:26,2, pri mladincih pa Lorber s časom 2:38,5. Izredno lepa borba se je odvijala na 400 m tudi pri moških, zlasti med Zupančičem in Kopitarjem, ki sta oba dosegla odlična rezultata 50,0 in 50,3.

Prav tako kot atletske discipline, so obrnile naše pozornost tudi telovadne točke, ki so jih izvajali pripadniki najbolj delovnega celjskega društva »Partizan« Gaberje. Za kvalitetno izvajanje posameznih vaj, ki so bile prepletene z najtežjimi prvinami, so bili telovadci deležni toplga odobravanja številnih gledalcev.

Po akademiji sta predsednik LOMO Celja tov. Gradišnik in predsednik ZSS tov. Krese priredila zaslužnim športnim delavcem in športnikom mesta Celja tovariški športni večer v prostorih hotela Savinja, ki so se ga udeležili tudi predstavniki oblasti. Tov. Krese je ponovno poudaril zasluge celjskih športnih delavcev pri pravilnem vrednotenju slovenskega športa, ki sloni na načelu amaterizma. Nato je razdelil pismene diplome in plakete celjskim športnim delavcem, s katerimi jih je nagradila ZSS v letošnjem letu. Član Izvršnega sveta FLRJ tov. Leskošek-Luka je vsem odlikovancem osebno čestital in je v razgovoru s športniki dejal, da je ponosen na uspehe celjskih športnikov in telovadcev. Še posebej je poudaril njihovo veliko borbenost, rekoč, da današnji čas zahteva borbenega človeka in je prav, da se ta vrlina v okviru športne aktivnosti med našo mladino razvija do najvišje stopnje.

Na predvečer Dneva vstaje se je po celjskih ulicah razvila športna parada, v kateri je sodelovalo nad 2000 športnikov, telovadcev, strelcev, pripadnikov Ljudske tehnike in obveznikov predvojaške vzgoje. Veličastna parada je bila dokaz moči, zdravlja in prostosti dela ter življenja vseh celjskih športnih organizacij in je napravila mogočen vtis.

Po športni paradji je bil po celjskih ulicah že tradicionalni štafetni tek športnikov haših delovnih kolektivov v počastitev D va vstaje za pokal MO ZB. Pri tem je sodelovalo okrog 100 tekačev in je pri moških pripadla zmaga športnikom Svobode iz Pečovnika, pri ženski pa so zmagale delavke kolektiva »Metka«.

K splošnemu praznovanju je prispevalo z dvema tekama tudi nogometno društvo Kladivar. Mladinci so v prvenstveni tekmi, ki je odločala o prvaku celjske nogometne podzveze, odpravili mladino Rudarja iz Trbovelj s 7:0 (2:0), ligaško moštvo Kladivarja pa je na Dan vstaje na izredno težkem terenu povsem zaslužno podleglo v tekmi za jugoslovanski nogometni pokal Rudarja iz Trbovelj s 4:3.

Rezultati atletskih tekmovalj — žlant — 100 m ovire: 1. Lorgjer 14,7, 2. Kovač 15,8, 3. Zupančič 16,0; 100 m: 1. Lorgjer 10,6 (iz-

REŠKI KOŠARKARJI GOSTOVALI V MARIBORU

Maribor, 24. julija. — Včeraj sta v Mariboru gostovali košarkarska mladinska in članska ekipa Nafta iz Reke. Hrvaški vrsti sta nastopili proti košarkarjem Maribora.

MLADINCI — NAFTA : MARIBOR 61:58

Vpredtekmi sta se sestali mladinski vrsti obeh klubov, ki sta oba prvaka svojih republik. Srečanje je bilo zelo zanimivo, še bolj pa smo lahko zadovoljni z igro članov. Mladinska tekma je pokazala, da imajo Mariborčani zelo dober naraščaj in da v bodoče ne bodo imeli težav pri pomlajevanju ligaškega moštva. Mladinci obeh moštev so pokazali zrela igro. Nekoliko srečnejše roke v odločilnih trenutkih igre so imeli gostje, ki so zato nastop odločili v svojo korist z rezultatom 61:58 (29:19).

CLANI — MARIBOR : NAFTA 81:71 (45:34)

Mariborčani so že dvakrat izgubili srečanje z borbenimi Rečani, in sicer obrakrat na Reki. Na igrišču ob Tržaški cesti se je kljub pozni uri zbralo precej ljubiteljev košarke, ki so želeli prisostvovali uspehi revanši domačega moštva. In res so Mariborčani popolnoma zaslužno porazili svoje nasprotnike. Zmaga bi bila lahko še izdatnejša, vendar so domači igralci proti koncu precej popustili in čisto delali osnovne napake. Tudi sicer domačini niso pokazali najboljših igr.

Maribor: Vračko R. 20, Vračko F. 10, Kumer 17, Sosič 2, Vontina 12, Nabitgal 9, Firer 8, Frelj 3, Novak. Najuspešnejši gost Kananovič je dosegel 23 točk. Poleg njega sta se odlikovala še Knez 12 in Novak 12.

BSK premagal Zagreb

BSK : Zagreb 4:3 (1:2)

Bled, 24. julija. — V počastitev 10. obletnice osvoboditve je bila na Dan vstaje na blejskem stadionu nogometna tekma med članoma I. zvezne lige BSK in Zagreb, ki se je končala z zmago Beogradčanov 4:3 (1:2). Tekmi, ki je bila tudi v okviru občinskega praznika na Bledu, so prisostvovali številni gledalci v rekordnem številu in to gledalci z Bleda in okolice ter iz Ljubljane, med njimi pa tudi številni diplomatski predstavniki, ki so na odhodu v našem letovišču.

Na svečano okrašen stadion, ki so ga krasile klubske zastave obeh nastopajočih klubov poleg državnih in republiških zastav, sta točno ob 17. uri pritekli na igrišče obe enajstorice, ki ju je občinstvo burno pozdravilo. Kratka nagovora in obdaritev sta imela predsednik LOMO Bled tov. Kapus in predsednik SD Bled tov. Naglič, po tem uvodu pa je pričela tekma.

V začetku je imel Zagreb rahlo terensko

premoč, tako da se je igra razvijala v kazenskem prostoru BSK. V 13. minuti pa je Josić s krasnim strelom dosegel vodstvo za BSK, kar bi lahko Zagreb kmalu izenačil, vendar je vratar BSK uspešno posredoval. V 27. minuti je branilec Racič zagrešil prekršek nad srednjim napadalcem Zagreba Bubanom, zato je sodnik dosodil enajstmetrovko, ki jo je Benčić realiziral in izenačil. Pet minut za tem je imelo moštvo Zagreba lepo priložnost za izenačenje po Medvedu. Že naslednjo minuto pa je zagrebški napadalec Buban izkoristil nesporazum branilcev BSK in povedel svoje moštvo v vodstvo 2:1. Rezultat je ostal do konca prvega polčasa nespremenjen. V drugem polčasu so bile izvršene nekatere spremembe v moštvu BSK, ki so prinesle v igro nekaj svežine in lahko rečemo, da je imel prvih 17 minut BSK več od igre. Izšil je dva kosa, a brez uspeha. V 66. minuti je bil zopet Buban, ki je povisal rezultat na 3:1 za Zagreb. Gol je dosegel zaradi nesporazuma nasprotnikove obrambe. Vsi so že pričakovali zmago Zagreba, ki pa ni zaprl igre, tako da je do konca tekme izredno razpoloženemu Antiću uspelo doseči še tri gole in s tem zmago za svoje moštvo. Komeno stanje 4:3 za BSK.

Naš dopisnik je po končani tekmi povprašal za mnenje o blejskem stadionu, katere znane športne delavce, ki so se razšli o tem precej pohvalno.

Tov. Moša Marjanovič, trener BSK in državne reprezentance je rekel takole: »Od leta 1951, ko sem s člani državne reprezentance obiskal Bled, je izgradnja stadiona zelo napredovala ter sem presenečen nad opravljenim delom. Igrišče je sposobno za vsako mednarodno tekmo. Poleg Branikovega stadiona je blejski stadion eden najlepših v naši državi. Njegove naprave in okolica so zelo primerne za trening naše državne reprezentance, ki ji zelo prija gorska klima.«

Trener Zagreba tov. Jazbinšek pa je rekel takole: »Igrišče je zelo elastično ter ugodno vpliva na igralce, leži na idealnem mestu z okolico, ki je brez primere pri nas in nudi idealne pogoje za raznovrstne treninge. Zdi se mi, da je poleg Dinamovega in Branikovega stadiona na Bledu eden najboljših v državi. Brez dvoma je igrišče sposobno, da sprejme najkvalitetnejšo prireditve.«

Predsednik NK Hajduk tov. Sime Poduje pa je izjavil, da je navdušen nad kvaliteto in lepoto blejskega stadiona in si bo Hajduk v prihodnji sezoni gotovo izbral Bled za svoj trening.

Košarka v Soštanju

Soštanj, 24. julija. — V počastitev Dneva vstaje je priredil »Partizan« Soštanj košarkarski turnir. V prvi tekmi sta se srečala Proletarec iz Zagorja in »Partizan«, ki pa sta se razšla z neodločenim rezultatom 42:42. Kovinar iz Stor je nato v tekmi s Proletarcem dosegel visoko zmago 56:26 (22:13). V finalni tekmi pa je premagal »Partizana« iz Soštanj s 51:44 ter tako prejel v trajno last lep pokal. Jug

LJUBLJANA PRVAK BREZ PORAZA

(Nadaljevanje s 1. strani)

V waterpolu je Ilirija slavila dvojno zmago. V prvi tekmi je Ilirija zadržene visoko porazila, medtem ko so morali igralci Ljubljane z enim golom razlike prepustiti zmago gostom. Ljubljanski derby zaradi izredno slabega sojenja ni dal realne slike obeh moštev, vendar pa je visok poraz lanskega republiškega prvaka Ljubljane resno opozorilo pred letošnjim prvenstvom.

Končna lestvica je takale:

Ljubljana	6	6	0	591:485	12
Naprijed (Zgb)	5	3	2	437:459	6
Ilirija	6	1	5	519:557	2
Jedinstvo (Zad)	5	1	4	425:471	2

Rezultati — moški, 100 m prosto: 1. Hafner (I) 1:03,7, 2. Pirč (I) 1:03,9, 3. Sale (J) 1:06,5, 4. Goršič (I) 1:06,7, 5. Gašperin (L) 1:07,2, 6. Marjan (J) 1:08,2, 400 m prosto: 1. Pirč (I) 5:15,1, 2. Goršič (J) 5:29,2, 3. Pavlakovič (J) 5:34,2, 4. Bezić (J) 5:34,2, 5. Lukman (L) 6:01,9, 6. Eiber (I) 6:07,9, 200 m prsno: 1. Pele (L) 2:54,0, 2. Poljanšek (L) 3:02,6, 3. Kanc (I) 3:03,1, 4. Sivie (I) 3:06,8, 5. Nonkovič (J) 3:13,8, 6. Gatar (J) 3:41,0, 200 m metuljček: 1. Poljanšek (L) 2:56,6, 2. Zvokelj (I) 3:03,9, 3. Sutlovič (J) 3:07,0, 4. Turk (I) 3:16,3, 5. Vrbošek (I) 3:25,0, 6. Nonkovič (J) 3:33,1, 100 m hrbtno: 1. Goršič (I) 1:15,6, 2. Gašperin (I) 1:18,5, 3. Umek (I) 1:19,2, 4. Viskovič (J) 1:21,9, 5. Ivankovič (J) 1:22,1,

6. Vrbošek (I) 1:30,2, 4 × 200 m prosto: 1. Jedinstvo 10:53,2, 2. Ljubljana 11:10,9, 3. Ilirija 11:56,5, skoki: 1. Porenta (I) 73,38, 2. Dobrin (I) 70,43, 3. Košorok (L) 62,25, 4. Kustodič (J) 53,38, 5. Starik (J) 51,51, 6. Vrtačnik (L) 44,09;

ženske — 100 m prosto: 1. Horvat (L) 1:20,0, 2. Vukič (J) 1:27,0, 3. Goslar (L) 1:30,4, 4. Hribar (I) 1:34,2, 5. Petrovič (J) 1:35,2, 6. Subič (I) 1:39,6, 400 m prosto: 1. Kit (L) 6:31,7, 2. Črljenko (J) 6:31,7, 3. Končan (L) 7:01,8, 4. Prohinar (I) 7:36,0, 5. Subič (I) 8:02,2, 200 m prsno: 1. Tomič (L) 3:19,5, 2. Kuhar (I) 3:24,7, 3. Brčelj (L) 3:27,2, 4. Matanič (J) 3:48,4, 5. Akerman (J) 3:54,0, 6. Vrtačnik (I) 4:05,5, 100 m metuljček: 1. Horvat (L) 1:40,3, 2. Medved (I) 1:45,9, 3. Jakomin (L) 1:48,0, 4. Sambunjak (J) 1:53,0, 5. Ivankovič (J) 1:58,9, 6. Tuma (I) 2:00,9, 100 m hrbtno: 1. Hočvar (I) 1:34,4, 2. Črljenko (J) 1:37,6, 3. Petrovič (J) 1:38,2, 4. Kit (I) 1:39,7, 5. Končan (L) 1:46,0, 6. Prohinar (I) 1:53,6, 4 × 100 m prosto: 1. Ljubljana 5:53,8, 2. Jedinstvo 6:06,5, 3. Ilirija 6:37,8, — skoki: 1. Keber (I) 49,10, 2. Lunacek (I) 47,53, 3. Kuljiš (L) 44,03, 4. Vran (L) 35,31, 5. Dunatov (J) 26,44, 6. Sušak (J) 25,80, — waterpolo: Ilirija:Jedinstvo 6:1 (4:0), Jedinstvo:Ljubljana 7:6 (3:1), Ilirija:Ljubljana 9:3 (4:3).

Končno stanje točk: Ljubljana : Jedinstvo 103:76, Ljubljana : Ilirija 98:82, Ilirija : Jedinstvo 100:79. M. P.

Skozi prah in vročino - V osrčje gora

Mladi Gorican Bajc je bil najuspešnejši Slovenec pri vzponu na Vršič. Med vsemi vozači je bil na vrhu prelaza sedmi, komaj 500 m za zmagovalcem Iljevom, in si je s tem priboril pokal »Poleta«

Kdo bi si mislil, da bo kar naenkrat po precej hladnem, skorajda jesenskem vremenu nastala neznosna vročina, ki je bila pravzaprav za vse udeležence tradicionalne dirke »Po Hrvatski in Sloveniji« naravnost katastrofalna. Na startu v Zagrebu smo srečali vesele obraze dirkačev 8 držav, seveda »režeči« pač niso vedeli, kaj jih čaka, preden bodo prišli na cilj v Beograd.

Ob današnji izdaji »Poleta« bo dirka končana. Ker pa je bilo na začetku toliko zanimivih podrobnosti, bomo preskočili zadnje etape in si še enkrat predočili prve kilometre, kjer smo spoznali sposobnosti dirkačev, pa tudi dobre in slabe strani organizatorjev.

VODSTVO DIRKE NI IMELO VEDNO SREČNE ROKE

Takšno prireditev organizirati ni majhna stvar. Prav gotovo se še spominjate, kako je naše dnevno pa tudi športno časopisje že nekaj tednov pre pisalo o težavah, ki so jih morali doživeti ali nočeš prestatj organizatorji letošnje tradicionalne dirke. Napak bi bilo danes kritizirati tega ali onega posameznika organizacijskega odbora, kajti šele na poti spoznaš, da je na terenu veliko težje delati, kakor doma za »zeleno mizo«.

Oglejmo si najprej nekatere negativne strani. Na cilju na Reki, še posebej pa v Koprju, so bili predvsem inozemci precej razburjeni, ker ni dobili pravočasno hrane in prenočišč. Pomislite samo, človek, ki prevozi nad 200 km in ki več kot 6 ur neprestano poganja pedala po klancih navzgor in navzdol, mora na cilju čakati nekaj ur, da dobi več kot zaslužen hrano. Morda so tu vmes tudi objektivne težave, predvsem v tem, ker sta Reka, pa tudi Koper naša pomembna industrijska in turistična centra. Kljub temu pa smatramo, da bi moralo vodstvo pač uvideti, da je dirkačem nujno potrebno po dirki nuditi vse, kar imamo na razpolago, ne samo zato, da bodo s take dirke odnesli najlepše vtise. mveč zato, ker so dirkači

predvsem ljudje. To je bila po našem mnenju tudi osnovna napaka, ki pa je po 3. etapi izginila. Med negativne strani organizacije moramo prištevati tudi slabo »samaritansko« službo po poteh, kjer so vozili kolesarji. Če vam povem, da je bilo v senci 35° C, na sonca pa nad 40°, potem si boste prav lahko predstavljali, da je bila voda edina rešitev vseh udeležencev dirke. Tako pa si...o vozili skozi kraje, kjer ni bilo vode dovolj, ni pa bilo ljudi, ki bi dirkače polivali z njo, ali jim na kakršenkoli drug način pomagali pri njihovi fantastično divji vožnji.

FAVORITI MED SEBOJ

Pred startom v Zagrebu so bila v glavnem samo ugibanja, kdo je močnejši, kdo je favorit, bodisi med posamezniki, ali ekipami, zato je bilo seveda naše zanimanje toliko večje po prvi etapi, ko smo spoznali bolj ali manj odlike posameznih dirkačev, pa tudi seveda taktično vožnjo te ali one države. Med posamezniki je bilo več enakovrednih moči. Po našem mnenju pa vendarle zasluži največje priznanje Avstrijec Müller, ki je bil pravzaprav od vseh tekmovalcev še najbolj pripravljen za to dirko. Vedno se je držal v ospredju, nikdar pretiraval s svojo hitrostjo in za zadnje kilometre te ali one etape skrbno čul svoje moči in jih nato spretno izkoristil. Nevarni konkurenti so mu bili ves čas Bolgari. Če govorimo o sposobnostih posameznih ekip, potem je Bolgarija bila ves čas resen konkurent homogeni jugoslovanski ekipi, posamezni bolgarski dirkači pa največja ovira Müllerju, ki je po 4. etapi oblekel rumeno majico. Tudi Belgijci so imeli odlične taktične vozače. Prve dni so bolj »tipali«, ko pa so spoznali naše ceste, so bili iz dneva v dan boljše. To so bili obenem tudi najboljše, čeprav moramo pohvaliti tudi tistega tekmovalca, ki je vzdrljal vse te težave in morda zadnji prevozil ciljno črto.

ASFALT KOT MARMELADA

Prvi dan dirke je še nekako šlo. Temni oblaki so pokrivali nebo, le sem in tja je sonce pokukalo v pozdrav udeležencem letošnji dirke. Na cilju na Reki je bilo že precej vroče, toda nič čudnega, smo bili pač na morju in če ob morju ni vroče, potem pa res ne vemo, kje naj bi bilo. Nihče pa ni pričakoval, da bo že takoj naslednji dan neznosna vročina prekrizala dirkačem, pa tudi organizatorjem račune.

Peljali smo se od Pule proti Koprju po lepi, gladki asfaltirani cesti, ki bi bila ob hladnejšem ozračju pravi užitek za vse vozače. Toda navadno je tako, da tistega, kar si želiš, ne dobiš. Sonce je začelo neusmiljeno žgati in asfalt se je začel topiti. Na nekaterih mestih se je dobesedno razlezel kot borovničeva marmelada, ki je večkrat dirkače spravila v obup. Sem in tja je kdo od spremstva ludomušno pomignil temu ali onemu tekmovalcu, ko je pokazal na razmežani asfalt, tekmovalci pa je nemočno in obupno pogledovali na spremstvo, kot bi hoteli reči: »Lahko vam...«

»ZURI MI SE NA KUPANJE...«

Ne samo kolesarji, tudi motorna vozila so potrebovala hrane. V Puli, kjer bi morala biti po našem mnenju poletapa in zaradi česar so se, mimogrede reče, v Koprju temeljito sporekli, sva s Francijem, ki je

skozi vse etape junaško vodil naš slavni Topolino, zavila v neko stransko ulico, da nalijeva bencin, olje in vse, kar je potreboval najin »kunjček«. Na bencinski črpalki so bila vrata zaprta, na kosu papirja pa je bilo zapisano, da črpalka posluje šele od 14. ure dalje. Zavila sva v sosednjo restavracijo in ponižno prosila natakarkja, da prinese kaj za pod zob. Reči sva morala petkrat ali šestkrat, pa natakark še vedno ni hotel slišati. Končno sva se naveličala molodovanja in čakanj in z ostrejšo besedo zahtevala enega od »višjih«. Natakark se je v tem trenutku obrnil proti nama in z ironičnim nasmehom zaklical: »Pa šta hočete, nemam vremena, žuri mi se na kupanje!«

No, če so povsod v Puli tako gostoljubni, kot v tej restavraciji, potem pa res hvala lepa za turizem v tem mestu! Če k temu dogodku dodamo še to, da sva čakala na črpalki več kot pol ure človeka, ki bi naju spravil in zagate in nama nalil bencina, potem je slika iz Pule popolna in ne potrebuje nobenega komentarka.

ZRTVE TUDI MED SPREMSTVOM

Že v prejšnji številki »Poleta« smo opisali nesrečo kolesarja, v kateri je bil zaletel nek motorist. Še preden je končal prvo etapo, je revež moral iskati pomoč v bolnišnici v Karlovcu. V drugi etapi pa se je pripetila druga, nekoliko hujska nesreča. Tokrat je bil žrtev nekdo od spremstva, kateremu je bila poverjena naloga, da v kritičnih trenutkih skupno z mehanikom Mozetičem priskoči na pomoč kolesarju, ki bi dobil okvaro. Zvedeli smo kasneje, da je bil ta motorist Ljubljčan Janez Oblak, ki je nesrečno končal svojo dirko v bolnišnici v Puli. Očividci so pripovedovali, da mu je na motorju počela guma na prvem kolesu, ko je vozil s hitrostjo okoli 60 km na uro. Fant je verjetno izgubil oblast nad krmilom in namesto da bi pritisnil na zavore, je še naprej vozil in se zaletel v neko skalo. Dobil je hujše poškodbe na levi strani, po vsej verjetnosti ima zlomljeno nogo v kolku, spremljevalec Mozetič pa je po čudežnem naključju ostal brez poškodbe. Nesrečni dogodek nas je precej razburil, predvsem pa vod-

Jabolko ne pade daleč od drevesa... 19-letni Janez Valant stopa po stopinjah svojega očeta, ki je dolgo vrsto let častno zastopal slovenski in jugoslovanski kolesarski šport

stvo, saj je bil motorist Oblak silno požrtvovalen in spreten pomočnik tehničnemu vodstvu.

BORBA ZA BIDONE

Najvestejši spremljevalec kolesarja na etapnih dirkah je pločevinasta steklenica, ali kakor pravijo temu rekvizitu strokovno kolesarji, bidon. Če bi danes šli še enkrat z vozili po istih cestah, kjer je prejšnji teden potekala dirka, bi verjetno našli na vseh straneh vse polne bidonov. Kolesarji so jih med potjo odmetavali, z namenom, da bi jim jih spremstvo napolnilo s tako zaželeno vodo ali čajem. Za hip sva ustavila najin Topolino in ob neki priložnosti opazovala precej razburljiv dogodek. Povod pretepa so bili prav ti nesrečni bidoni, ki jih je vesela mladež ob cestah pobirala s takšnim navdušenjem, kot bi si nabirala zlatnike. Kolesarji so privozili v veliki skupini skozi neko vasico in vsi naenkrat odmetali svoje bidone. Mladina se je zagnala na te stekleničice kot lačni volkovi na svoje žrtve in nastal je vsesplošni pretep, prask in bunk je bilo kolikor si hotel. Starejši ljudje so moralj resno posežj vmes, da so razgnali razdraženo mladino. Tisti, ki so si stekleničice priborili, niso bili nič manj ponosni, kot je zmagovalec, ki prvi privozil v cilj.

NA VRSTI SO NAPITNICE

Po hudi vročini in prahu smo zavozili goram nasproti. Neznosna vročina se je umaknila prijetnemu hladu in vrhovi naših Julijcev so toplo pozdravili pisano družčino. V Bovcu je bilo določeno, da bodo imeli dirkači in spremstvo odmor. Prav posrečeno so organizatorji izbrali ta kraj za počitek, ne samo zato, ker je tekmovalci čakala najtežja pot skozi Vršič v Ljubljano, temveč zato, da so si kolesarji končno vendarle malo oddahnili in si v Soči ohladili svoje trudne ude. Napetost, ki je bila prve tri dni na višku, je nekoliko popustila in tekmovalci so izrabili prosti dan za to, da so si nabrali novih moči, istočasno pa pregledali svoja kolesa, s katerimi so nato krenili na vse strani na krajše izlete. Tisti, ki so imeli namen spoznati cesto proti Vršiču, so jo mahnilj prav v Trento, toda namesto da bi »otipali« peščno cesto, so raje zavzeto zrlj v prelepe vrhove naših gora. Najbolj so bili navdušeni nad lepoto Trente Danci, ki so skorajda s strahom gledali proti Vršiču, kajti prvič so se znašli v osrčju naših gora.

V Logu pod Mangartom pa so se odigravali drugi dogodki. Organizatorji dirke so povabili vodstvo inozemskih ekip na piknik, z namenom, da se med seboj поблиže spoznajo, pogovorijo o dobrih in slabih straneh organizacije, skratka, da v prijetnem popoldnevu preživijo proste ure. Vrstili so se govori in napitnice, spregovorili so tudi naši organizatorji, nas je pa najbolj zanimalo, kaj so povedali tuji.

Prvi je povzel besedlj vodja bolgarske ekipe Danev, ki je bil ves čas do Bovca bolj redkobeseden. »In vino veritas«, pravj latinski pregovor, in tako je tudi naša kapljica iz sončne Goriške omehčala molččega Bolgara, ki se je končno pokazal kot dober govornik. Med drugim je dejal gospod Danev tudi tole:

»Smatram, da je dirka »Po Hrvatski in Sloveniji« zavzela velik razmah. Zelim, da bi tradicionalna

Berganta nikoli ne zapusti dobra volja

dirka po vaši lepi deželj postala še bolj popularna in da bi jo mednarodna kolesarska organizacija uvrstila med najpomembnejše evropske kolesarske prireditve, kot so to »Tour de France« »Giro d'Italia«, »Okolj Švice« itd.«

Seveda so besede vodje bolgarske ekipe vsi z velikim navdušenjem pozdravili, kajti Bolgari so danes v svetu priznani kolesarski »asi«, na katere bodo morale tudi druge svetovne kolesarske veličine postati pozorne.

V SLUŽBI RADIA ZAGREB

Naj opišem še tale dogodek, če smo že ravno pri Bovcu. V spremstvu dirke je vrsta jugoslovanskih športnih novinarjev, med njimi pa tudi napovedovalci radijskih postaj Beograda, Zagreba, Koprja in Ljubljane. V 3. etapi, ko smo vozili iz Koprja v Bovec, je nastala okvara na avtomobilu, kjer se je udobno namestil napovedovalec Radia Zagreb Mladen Delić. Nekje pri Ajdovščini je zaradi okvare avtomobil obstal in oddaja za poslušalce Radia Zagreb je bila na kocki. Ko so v Bovcu že podrlj cilj, je uspelo tudi avtomobilu od Radia Zagreb vendarle »prisopihali« z največjo težavo pred poslopje pošte. Mladen je bil v zadregi in ni mu preostalo nič drugega, kakor da preda mikrofonom nekemu, ki je dirko spremljal in seveda tudi kaj videl. Žrtev sem bil jaz, ki sem začel: »Dragi slušaoci...« in tako sem kar mimogrede predjedal od »Poleta« k Radiu Zagreb.

BOJNI NAČRT JUGOSLOVANOV, KI SE NI OBNESEL

Pred startom iz Bovca je vodstvo jugoslovanske ekipe svetovalo našim najboljšim tekmovalcem, da se čim bolj strnjeno držijo v skupini do vzhodja strmega klanca na Vršič. Svojo nalogo so do tu vestno izpolnili, toda kaj pomaga vsak nasvet, če pa je pri gorski vožnji odločala boljša kondicija, taktična vožnja in seveda tudi borbenost. Ze nekaj sto metrov pred prvimi serpentinami je pobegnil Bolgar Iljev, ki ni več dovolil, da bi se mu kdorkoli približal. Tik za petami mu je bil Jugoslovjan Ješič in Avstrijec Müller. Zadnje desetine metrov po vrhom je Bolgar vozil s takšno (Nadaljevanje na 5. strani).

Hudo je, če si znan strokovnjak v eni stroki, na primer v igranju taroka. Neznosno pa ti postane življenje, če si doma kar v treh ali več družbenih dejavnostih. Mene je namreč ena od tistih treh rojenic že pri rojstvu obremenila s tolikimi nekoristnimi talenti (n. pr. s pozresnostjo, kričavostjo, nagnjenjem k opoziciji, k pretepaštvu, čemur se tudi pravi smisel za šport itd.), da si od teh množičnih talentov sploh več ne opomorem.

Pa kaj bi se toliko hvalil. Dejstvo je, da sem nekoč prepričevalno zmagal na dirki od Viča do Glinca in nazaj, kar mi je tako stopilo v glavo, da sem se kot individualci prijavil na dirko »Dol in gor in sem ter tja po Hrvatski in Sloveniji«.

Vsi, ki me poznajo, so bili pričani, da bom že po prvi etapi oblekel rumeno majico. To se seveda ni zgodilo. Prvič zato, ker že od mladosti sovražim to barvo, a drugič, ker sem po naravi skromen človek. Ko sem bil še čisto majhen,

Boštjan tekmuje med kolesarji

sem tolikokrat samoiniciativno prebarval razne vrste perila, od plenice do hlačk v rumeno, da mi je mati s krepko roko kar naprej ubijala navdušenje za to barvo, ki sem jo končno smrtno zasovražil. Zato sem na dirki velikodušno prepuščal to majico — res ne vem, zakaj mora biti prav rumena — sovozačem. Prvi jo je oblekel Avstrijec Rauner, ker je imel menda odlično namazano kolo in se je sploh znal spretno izogibati defektom. Kako smo se ostali podili po klancih gor in dol, ne bom opisoval, kjer je že vse to stokrat premleno v dnevnem časopisju in bi mi še kdo očital, da sem kaj od tam »preplonkale«. Zato, in pa ker sem tekmoval kot individualci, bom tudi v tem poročilu kopriral kar samega sebe.

Publika, ki nas je gledala in nekatere izmed nas tudi občudovala, nima pojma, dn je takale dirka borba za življenje in smrt in da je vsak, ki se vrže vanjo, že heroj, ne dosti manjši od tistega Atenca, ki je pred tolikimi leti iznašel margatonski tek.

Takale dirka je borba z nestetimi sovražniki, vidnimi in nevidnimi. Predem so to tovarne koles, ki ne znajo izdelati takega kolesa, ki ne bi nikoli imel defekta. Potem so in ženirji in graditelji cest, ki jih tako slabo gradijo, da se stalno kparijo. Ti premažejo na primer ceste z asfaltom, ki se na soncu spremeni v marmelado, po kateri bi raje plaval kot pa vozil. Potem so tu razne štirinožne živali (na primer konji in krave), ki zamenjujejo ceste z angleskimi klozeti, tako da kar na lepem zletiš čez debelo »pogačo«. Če imaš srečo, da pri tem priletiš še v drugo, voziš v tisti etapi prav prijetno nadišavljen. Pa še zraven kure in gosti, ki se v svoji kratki pameti samomorilno mečejo pod kolo in ti kar za šalo povzročijo tri defekte na kolesu in deset po telesu.

In nabezadnje sonce, ki je sicer dokaj pametna in koristna iznajdba. Če ti pa takole žge za vrat šest ur skupaj z oso svojo nuklearno energijo in te počasi, toda sigurno spreminja v raznjič, bi ga najraje

snel z nebeškega oboka in treščil na dno Jadranskega morja. Ker sva sicer velika prijatelja, je verjetno letos iz radovednosti, kako se bom odrezal, sklenilo prisostvovati vsej dirki. Ko bi vsaj hotelo kukati skozi kakšno luknjico med oblaki, ne pa da ti počisti nebo do zadnje meglice, diha neusmiljeno vate s svojo razbeljeno sapo, da ti vzame voljo za vrtenje padalov in končno napravi iz tebe ožgano gobo.

Evo, kaj je storilo iz ubogih Angležev, ki so pripeljali svoje dolge kosti tam daleč iz meglene domovine. Slišali so, da pri nas neomevno vlada megla in mraz. Pa so dejali »Wonderfull« in veselo v prve hladu startali iz Zagreba. Pa ti obleži tam pred Koprjom prvi ves ježen in samo še vzdihuje »Voter, voter!« Ljudje so seveda razumeli, da želi videti še očeta, preden ga zapusti herojska duša, pa bi ga skoraj res pustili umreti od žeje. Angleži pa, prepričani, da so se zmotili in zašli v Afriko — ni pet ni šest — kolesa in sebe na ladjo,

pa hajd nazaj v mili, megljeni domači raj.

Čisto drugačen tiček pa je Ferrari iz Luksemburga. Ko se mu je odžeje tam pri Labinu začelo vrteči v glavi, je tik prepadaj zagledal drevje z zapeljivimi hruškami. Mislil si je: »Ali hruške ali pa smrt«, zagrabil za vojo in obvisel med hruškami nad prepadom. Ko se jih je od sitega najedel, smo ga sneli z drevesa, pa je lepo čil vozil dalje proti Koprju.

Tu pa so nam pozabili skuhati večerjo. Večina mojih sotrpinov je klela, jaz pa sem se spomnil lažnjivega Kljukca, zapeljal svoje razbeljeno kolo do morja in ga vtaknil v vodo. Ko sem ga potegnil čez deset minut iz morja, je viselo na špi-cah srednjega kolesa deset lepo spečenih brancin, ki so mi izvrstno teknile. Tako sem se lahko pokasljajal na skupno večerjo, ki so jo organizatorji po trirurnem iskanju odkrili v neki koprski restavraciji. Tale patent za lovljenje in pečenje rib obenem bom priporočil Kolesarski zvezi, da v bodoče ne bo v zadregi za prehrano dirkačev v pre-gostoljubnih obmorskih mestih.

Pred Bovcem sem imel težak defekt, povzročen po mastnem kran-

V osrčje gora

(Nadaljevanje s 4. strani)

spretnostjo in hitrostjo, da je na nekem ovinku prehitel celo sicer skrajno zmogljiv jeep. Mnogi gledalci ga je na Vršču burno pozdravili. Vožnja navzdol proti Kranjski gori je bila fantastična. Bolgar je vozil precej previdno, Avstrijec Müller pa drzno. Spoprijela sta se torej drznost in previdnost, in zmagala je drznost, Müller je prvi privozil na cilj poletape v Kranjski gori.

TO NI BILO SPORTNO!

Kolesarji so nedvomno na tej težki poti dali vse iz sebe. Drug za drugim so privozili na ta gorski greben in med njimi je bil tudi Bolgar Asenov. Za vse je bila voda, Asenov pa, ki je že od daleč klical »Voda, voda!«, je ostal brez nje. Ni bilo namreč človeka, ki bi mu jo ponudil, najbrž zato, ker je vsakdo od spremstva hotel postrčiti svoje-mu varovancu, bolgarsko spremstvo pa je bilo medtem že v Kranjski gori. Ta poteza prav gotovo zasluži našo grajo, čeprav ni bila namerna.

NE HVALI DNEVA PRED NOČJO!

Vsi smo z nestrpnostjo in zanimanjem pričakovali jugoslovanske, še posebej pa slovenske tekmovalce, ki so se bližali vrhu Vršču. Prav prijetno smo bili presenečeni, ko se je pojavil med prvimi Slovenec Bajc, dalje odlični Valant, Žižek in Podmilščak. Če so tako lepo vozili navzgor, smo si mislili, bodo še lepše navzdol, in že smo jih v duhu videli med prvimi v Kranjski gori. Toda delali smo račun brez krčmarja. Najprej je dobil okvaro Bajc, nato Žižek in končno še Valant. Če bi videli vse te fante kasneje v Kranjski gori, potem bi se

stali celo kot ekipa resni konkurenti celo najboljšim nacionalnim moštvom. Tudi posamezniki so nas tako presenetili, da smo večkrat obstali brez besed. Vse kaže, da slovensko kolesarstvo vendarle prebija obroč povprečja in znova stopa na pot napredka. Imena Bergant, Valant, Piciga, Podmilščak, Žižek, Božnik, Bonin, Curk, Brajnik, še posebej pa Bajc, ki je danes med najboljšimi kolesarji, bodo zapisana v zgodovini slovenskega kolesarstva s posebnim poudarkom. Za vse njihove napore, vztrajnost, požrtvovalnost in borbenost, jim moramo od srca čestitati. Če bodo tako nadaljevali, kot so začeli, potem bomo verjetno prihodnje leto na isti dirki prav lahko slavili tega ali onega kot etapnega nosilca rumene majice.

Marjan Lipar

Naša anketa o slovenskem nogometu

V slogi je moč - v mladini bodočnost

Danes objavljamo v naši anketi o slovenskem nogometu dva prispevka, ki smo ju prejeli od naših dopisnikov, in sicer prvega od tov. Šatra Jožeta iz Raven, drugega pa od kap. Bunića Dragoljuba iz Brežic.

Z velikim zanimanjem sem zasledoval objavljene odgovore na anketo »Kako pomagati slovenskemu nogometu«, kjer so razni pisci poudarjali pomanjkljivosti in napake, zavoljo katerih se vodilno slovensko moštvo Odred ni uspelo prebiti v I. zvezno ligo, oziroma zakaj Slovenci kot nogometaši v jugoslovanskem merilu ne pridejo prav do izraza.

Iz navedenih odgovorov lahko spoznamo, da so vodstva klubov premalo čuječa, da ni dobrih trenerjev, da sta NZJ in NZS delno krivi, da v slovenskem nogometu ni vse tako kot bi to lahko bilo, skratka, poudarjali so napake funkcionarjev, ki so baje edini krivi slabe kvalitete slovenskega nogometa.

Pri vsem tem se mora človek vprašati: kaj pa igralci? Ali so ti vedno in povsod z ljubeznijo reprezentirali slovenski nogomet? Ali igralce slovenskih klubov ne zadene niti trohica krivde, da slovenski nogomet še vedno tava v slepi ulici?

Če primerjamo druge panoge športa, kjer za uspeh in zmago določa individualnost, lahko trdimo, da slovenski športniki v državnem merilu precej pomenijo, saj so marsikje enakovredni športnikom iz ostalih republik, če niso celo boljši. To pomeni, da ima Slovenija odlične in vrhunske športnike, med njimi nogometaše, ker sicer Toplak ne bi igral pri Crveni zvezdi, Pelicon in Lesjak pri Münchenu itd.

Kljub dobrim posameznikom pa v nogometu marsikdaj »zaskripljes«, čim je potrebno enotno zastopati slovenski nogomet, ko se je potrebno boriti za zmago in uspeh kluba, kjer torej ne izstopa v tolikšni meri posameznik, temveč presojamo le uspehe moštva kot celote.

Kaj nam torej pomaga nekaj dobrih posameznikov, če se moštvo ne poveže v celoti, če posameznik hoče izstopati kot individualist ali kot nezainteresiran član v igri, ki je izrazito kolektivna? S takšnim nastopom hromi udarna moč moštva, posledica pa je razbita igra. Logično je, da se tako moštvo ne more zoperstavljati tudi tehnično enakemu moštvu, v katerem se vsi igralci z ljubeznijo bo-

Druga skupina prihaja v Ljubljano... Na skrajni desni vidimo izvrstnega avstrijskega tekmovalca Müllerja, ki je v Ljubljani oblekel rumeno majico

re za svoje klubске barve. Poleg tehničnega znanja je v prvi vrsti odločilnega pomena za dobro igro enajststorično medsebojno tovarištvo in ljubezen do matičnega društva, kar pa pri vodilnih slovenskih klubih pretežno ni slučaj. Sebičnost je brez dvoma »odlika« mnogih slovenskih nogometašev — rezultat tega pa slaba kolektivna igra. Prav v nesebičnosti nas (poleg temperamenta) pre-

Napisal Šater Jože

kašajo nogometaši iz sosednjih republik, ki se verjetno v večji meri zavedajo in drže starega pregovora: »V slogi je moč!« To naj bo v bodoče posnemane vredna parola za nadaljni dvig slovenskega nogometa.

Druga vrzel v slovenskem nogometu pa je brez dvoma »kapranje« tujih igralcev, kar seveda ne gre brez mastnih tisočakov. Ti igralci pridejo in izpodrinejo domače, saj je vsak, ki pride od drugod, »klasa« ali »zvezda«, ki pa prav kmalu ugasne, čez čas pa zopet zapusti moštvo, katerega vodstvo je vse upe polagalo prav vanj.

Vprašajmo je torej: »Ali lahko igralce, ki je prišel h klubu samo zaradi denarja, resnično z ljubeznijo zastopa barve kluba? Ali se lahko požrtvovalno bori za zmago »svoje« moštva, ali pa mu je končno vseeno ali njegovo »trenutno« doštvo zmaga ali ne, saj on svoj denar itak prejema?« V večini primerov lahko trdimo, da taki igralci niso z dušo in telesom v klubu, kamagali slovenskemu nogometu!

Vzbuditi je treba zanimanje med množicami

»Smatram za potrebno, da izrečem svoje mišljenje o problemih slovenskega nogometa, saj zasledujem že šest let razvoj te športne panoge v Sloveniji, predvsem pa v Brežicah, kjer je bil problem nogometa še posebno izrazit, saj včasih tega športa v Brežicah sploh ni bilo, v zadnjem času pa so nogometaši tega okraja dosegli z organiziranim delom dokaj solidne uspehe.

Ker poznam način in okolnosti, pod katerimi se razvijajo nogometaši in nogomet nasploh v vseh naših republikah, posebno pa še v Srbiji in Hrvaški, kjer sem sam napravil razvojno dobo nogometaša, bi hotel napraviti majhno primerjavo. Najvažnejši faktor, ki vpliva na to, da nogomet v Sloveniji ni kvaliteten, je dejstvo, da za nogomet v Sloveniji med širšimi ljudskimi množicami ni dovolj zanimanja. Če bi uspeli zainteresirati za nogomet večji del mesta, pa tudi podeželskega prebivalstva, bi bil problem kvalitete verjetno v doglednem času rešen. To se pravi, da bi bilo treba poiskati metode in sredstva, s katerimi bi dvignili zanimanje prebivalstva v vsakem, tudi najmanjšem kraju Slovenije za nogomet. Pritegniti je treba prebivalstvo, da se začne zanimati za tekme, da jih obiskuje, da bodri svoje moštvo, se veseli uspehov in ne ostane ravnodušno tudi ob porazu. Najlaže bi bilo seveda dvigniti zanimanje mladine, ki itak često v majhnih skupinah povsem samoiniciativno teka za žogo. Tak divji nogomet je treba potem organizirati in sedaj so na vrsti strokovnjaki, da iz teh fantov-začetnikov, ki se podijo po travnikih in dvoriščih, napravijo dobre igralce, ki bodo lahko zamenjali starejše, ki odhajajo.

Zakaj smatram, da je glavna naloga pri dviganju nogometa prav za zainteresiranje čim širšega kroga ljudi? Naj povem, kako je v drugih republikah. Kadar je na sporedu nogometna tekma, je to več dni pred tekmo skoraj edina stvar, o kateri v kraju govorijo, in prav vseeno je, ali je domači klub član zvezne, republiške ali podzvezne lige. Na igrišču se zberejo vsi, le najstarejši ostanejo doma. Pri takem zanimanju za nogomet je popolnoma jasno, da od 1000 fantov ne igra nogomet mogoče samo 50, ampak je številka čisto drugačna. Iz velikega števila mladih nogometašev pa res ni težko najti take, ki se lahko razvijejo do največjih »klas«. Kako pa je v Sloveniji? Tu se često dogaja, da je na tekmi kakšne podzvezne lige 50 do 100 gledalcev. Povsem naravno je, da pri takem zanimanju za nogomet med mladino ne moremo najti dovolj takih, ki bi sploh znali udariti žogo. Morebiti bi marsikak deček sicer želel igrati nogomet, toda nezainteresirani starši mu tega ne dovolijo. Ker nimamo široke osnove, je povsem jasno, da ni mogoče najti večjega števila kvalitetnih nogometašev. Niti prave konkurence ni, in nogometaš, ki si »enkrat utre pot« v prvo moštvo, ponavadi dalj časa v tem tudi ostane, ne da bi sploh kaj napredoval. Naša moštva imajo poleg standardne enajststorične navadno samo nekaj rezervnih igralcev, ki so po kvaliteti že precej slabši. Ona enajststorična je na prvo moštvo že kar abonirana in ne morda zaradi svoje kvalitete, ampak enostavno zato, ker igralcev, ki bi jo zamenjali, sploh ni. Zaradi tega mnogi mislijo, da so velike »zvezde«, zanemarjajo trening, često pa tudi izsiljujejo in vse to deluje zelo negativno na splošni razvoj nogometa in športa sploh.

Za zaključek naj povem, da je prvenstvene važnosti, da se vsi nogometni klubi zanimajo za to, da postane prebivalstvo kraja masovni simpatizer kluba in masovni obiskovalec tekem. Potem, ko bodo tu doseženi vsaj delni uspehi, bo avtomatično prišlo do povečanja števila aktivnih nogometašev in kasneje s konkurenco tudi do mnogo višje kvalitete igralcev. Jasno pa je, da bomo do zaželenega cilja prišli samo s požrtvovalnim in sistematičnim delom. Kap. Bunić Dragoljub

Profesor poklicni kolesar...

»Moj brat, šampion«, rad s ponosom izjavlja Jean Bobet. Z nič manjšim ponosom pa pravi Louison Bobet: »Moj brat, intelektualcec.

S tem je pravzaprav že vse povedano o odnosu med obema bratoma Bobet, kolesarjem iz Bretonije. Zelo dobro se razumeta in drug drugega zelo spoštujeta, Svetovni prvak v cestni vožnji Louison Bobet, ki je 12. marca slavil svoj 30. rojstni dan, je bil korenjak 6 let ko je dobil brata. Mali Jean je bil vedno njegov varovanec in Louison ni bil nikoli nevoščljiv, ko je imel Jean doma te ali one prednosti, saj je bil ljubljeneec vseh. Papa Bobet, pek v bretonski vasi Saint Meen le Grand, je bil ponosen na oba svoja fanta. Louis, ki so ga po stari bretonski navadi imenovali Louison, je bil močan, zdrav in inteligen ten dečko. Jeannot pa je šel tudi po njegovih stopinjah, mogoče je bil še nekoliko bolj živahen in vesel kot starejši brat.

Oče Bobet si je lahko privoščil, da je oba poslal v šole, čeprav je bilo že dogovorjeno, da bo Louison enkrat kasneje prevzel očetovo pekarno. Jean je kmalu pokazal velike sposobnosti za študij in še posebej se je uveljavil pri študiju tujih jezikov. Louison je, podobno kot drugi dečki v vasi, igral nogomet, pa tudi tenis mu ni bil tuj, njegovo nadarjenost za kolesarjenje pa so »odkrili« ko je razvažal kruh iz očetove pekarne po okoliških vaseh. Tako se je Louison razvil v odličnega kolesarja.

Dobri zgledi vlečejo. Tudi Jean je hotel preizkusiti svoje sposobnosti na jeklenem konju. In glej: tudi tu mu je šlo tako lahko kot v gimnaziji pri učenju najrazličnejših predmetov. Jean je bil v pravem pomenu besede vsevedež z vročim temperamentom. Kmalu je prišlo tako daleč, da je Louison, ki je postal medtem že vodilni kolesarski dirkač Francije, rekel: »Že mogoče, da sem dokaj sposoben, toda moj brat Jean je mnogo bolj talentiran kot jaz. Iz njega bo nekoč gotovo nekaj.

Mogoče je v tem tudi nekaj bratovskega pretiravanja, toda strokovnjaki so kmalu ugotovili, da tiči tudi v Jeanu bodoči šampion. Seveda talent sam zato še ne zadostuje za uspešno športno kariero je treba preletiti tudi mnogo potu. Tu pa ni šlo vse tako, kot bi bilo treba. Res, da je Jean rad posnemal svojega starejšega brata, toda še več ambicij je imel na duševnem področju. Čutil se je namreč poklicanega, da postane učitelj jezikov. Po končani srednji šoli se je posvetil študiju angleščine, preživel tudi leto dni v Angliji, kjer je spoznal tudi svojo bodočo ženo, ki se je prav tako pripravljala za učitelja angleščine. Uspešno je opravil vse izpite in tako je bila kariera pedagoga pred njim odprta.

Če ne bi bilo Jeana, bi gotovo od vseh kolesarjev Louison Bobet še najbolj zaslužil naslov intelektualca toda Jean je svojega brata še precej prekašal in ni čudno, da je bil starejši nanj tako ponosen. Oba brata sta vplivala drug na drugega. Mlajši je bil nekakšen duševni mentor družine, ki je lahko vsakogar pač v marsičem poučil in ki je skrbel, da se Louison ni razvil v izključnega športnika. Na drugi strani pa je Louison izpopolnjeval svojega brata v športu, kajti prepričan je bil in je še, da je v Jeanu skrit šampion.

V nečem pa je bil Louison seveda mnogo na boljšem. Zaslužil je namreč mnogo več kot njegov brat intelektualcec, saj je po vsem svetu znano, da učiteljski poklic ne prinaša ravno bogastva. Mišice prinašajo pač več denarja kot možgani — to je bila za Jeana vzpodbuda. Dobro plačani profesionalni kolesar zasluži pač več kot uboga profesor-ska špara. Tako je prišlo do tega, da je tudi mlajši Bobet postal profesionalni kolesar, da bi si izboljšal življenjske pogoje. Toda prva leta ni imel posebnih uspehov.

Jean je sklenil, da bo samo še enkrat poizkusil. Leto 1955 naj prinese končno odločitev. Ali bo kaj dosegel, ali pa bo obesil kolo na klin, in se zopet posvetil učiteljevanju, mimogrede pa morda postal še športni novinar? Nek urednik v Parizu mu je že zagotovil mesto komentatorja za kolesarstvo in komaj čaka, da bi posadil Jeana Bobeta k pisalnemu stroju.

Toda glej vraga! Sezona se je komaj dobro začela in že je Jean zmagal na dirki Pariz-Niza. Za tem je požel še nekaj lepih uspehov in vse kaže, da bo pariški urednik še nekaj let čakal na svojega novega novinarja...

1945 10 1955

Zaščitni znak jamci za kvaliteto izdelkov

Tovarne športnega orodja

»ELAN«

Begunje pri Lescah

vam prav gotovo v srce zasmili mladi Valant, ki je na neki klopi jokal. Toda na mestu je bil predsednik Kolesarske zveze Slovenije tov. Savorn, ki je fanta potolažil in mu vlil novega poguma.

NAŠE ČESTITKE SLOVENSKIM KOLESARJEM!

Ponavadi največ pišemo in govorimo o tistih tekmovalcih, ki prvi privozijo skozi ciljno črto. Na ostale bolj ali manj pozabljam. To še posebej velja na letošnji kolesarski dirki, ko opisujemo in pišemo slavospeve na splošno le najboljšim, na mnoge, ki prav tako zaslužijo vso našo pohvalo, pa večkrat pozabljam. Nihče ni pričakoval, da bodo slovenski kolesarji letos dosegali takšne uspehe. V prvih 4 etapah so se pokazali v najlepši luči in po-

jeku, ki sem ga prerezal na dvoje kakor Kerjavelj hudiča, pri tem pa zletel po dolgem in počez čez škarpo v Sočo. Kopanje mi je sicer odlično prijalo, toda kolo se mi je tako zamazalo, da se je potem vrtele samo le nazaj. Sele ko mi je naš dični mehanik odstranil nezajzen premaz, sem mogel dalje in z enaško prispel zadnji v Bovec.

Tu je razsajala prava revolucija. Danci in Belgijci so izjavili, da so naše gore sicer zelo lepe, toda oni niso prišli na gorsko ekspedicijo Sele ko sem jim razložil, da peljejo čez Vršču elegantne serpentinčice, so se pomirili in dobili zopet normalno barvo v lica. Zato pa sem jaz začel spreminjati barvo, ko sem prihodnje jutro potiskal svojo popularno okrogolino proti Vršču. Nekako na polovici pota sem prvič padel v jarek. Ljubeznivo sem mahal zadnjim dirkačem, ki so jo prekleto dobro brisali mimo mene. Seveda sem s herojsko gesto odklonil ponudbo domačega Topolinčeka, da me malo potegne navzgor. »Ali zmagam z lastnim pogonom, ali pa nič!« sem jih nagnal. Skomignili so z glavo, Marjanu je hušknil pomilovalni nasmeh preko dolgega nosa in že sem ostal s svojimi zmučenimi bedri v jarku.

Po treh podobnih počitkih sem zavozil v prijetno teman predor. Precej me je že zanašalo na levo in desno (verjetno sem nabral na dirki od Viča do Glinca premalo kondicije), a blato je brizgalo zdaj po levem, zdaj po desnem bedru. Naenkrat zahropi nekaj pošastnega za menoj in že sem obvisel s kolesom vred na motorju velikega kamiona. No, sem si rekel v zadnjih približkih še delujočih možganov: »Če že ne boš prvi v Ljubljani, boš pa vsaj herojsko končal!« se lepo zleknil po hladilniku in padel tako umetniško v nezavest, da bi me zavidala celo kakšna Marilyn Monroe...

*

Ko tole pišem, ležim na mehki bolniški postelji v Kranjski gori in preklinjam brezobzirne organizatorje, ki so me obdolžili simulantstva in me diskvalificirali, češ da sem si hotel pomagati z vožnjo na avtomobilu. Kdor pa pozna moje nepokvarjeno športsko zavezo in moje kvalitetne sposobnosti, ve, da je to skrajno žaljivo zame. Zato ne grem nikoli več na nobeno kolesarsko dirko!

Boštjan Zafrkant

SZ-kandidat števil 1

za svetovnega nogometnega prvaka 1958

(Nadaljevanje in konec)

Taktične fine

V ruski igri je opaziti tudi razne posebnosti, ki jih na primer pri Madžarih ne najdemo. Nasprotnikove obrambe ruski napadalcji ne napadajo frontolno, ampak jo skušajo premagati z nekakšnim obkroževalnim manevrom. Odločilno vlogo pri teh kleščah igra oboje krili Tatušin in Iljin. Sistem je zelo enostaven. Eden od napadalcev, v večini slučajev krilo, prodre z žogo do same gol-out linije, ne v bližini kornere zastavice, ampak čim bolj proti голу. Skoraj s same črte poda potem žogo nazaj pred gol. Drugi napadalcji so že malo pred podajo v polnem teku n dobe tako žogo servirano kot na krožniku. Ta sistem ima tri velike prednosti: prvič odpade vsaka bojazen pred offsideom, drugič dobijo napadalcji žogo pred nogo v lepo orračunanem loku, tretjič pa mora nasprotnikova obramba napadati nasprotnike frontalno od lastnih vrat, kar je vedno mnogo težje, kot pri napadih s strani. Zmešnjava v švedski obrambi je bila zaradi tega načina igre včasih naravnost nepopisna. Vrtar Svansson ni vedel, kaj naj bi napravil. Če je ostal v vratih, so Rusi čisto mirno streljali mimo njega. Če pa je napravil izlete, ni nikoli vedel, na katerega Rusa naj bi pravzaprav startal.

Govorili smo že o odlični igri z glavo. Pri vsem tem pa Rusi take igre sploh ne forsirajo. Včasih ima šlovec celo občutek, da zelo neradi igrajo z glavo. Če je mogoče, umirijo visoke žoge z glavo ali prsi in ji, takoj spustijo na tla. Nogomet je za njih res v pravem pomenu besede nogomet. Strel na gol z glavo skoraj ni videti. To povsem odgovarja ruskemu principu, da je treba strele na gol izvesti čim točneje in čim močneje. Gotovo pa je, da je strel z nogo točnejši in močnejši od onega z glavo.

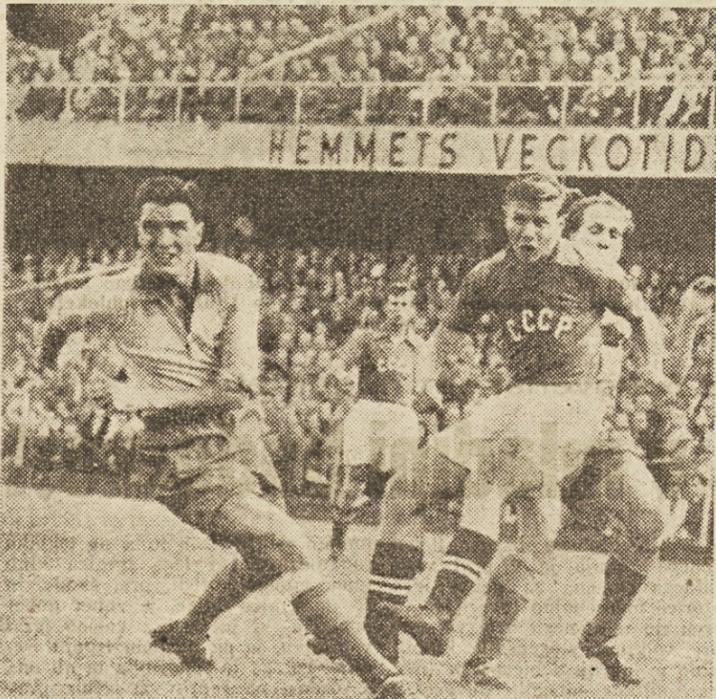
Kondicija — fenomenalna

Igrati nogomet na ruski način je mogoče le z naravnost neverjetno kondicijo. Metode, s katerimi Rusi to kondicijo pri svojih nogometaših dosega, so še precej neznanne. V SZ je bilo v zadnjem času že precej inozemskih nogometnih moštev in strokovnjakov, ki so se seveda zelo zanimali za ruski način treninga. Nihče od teh obiskovalcev SZ pa ni prinesel domov kaj bistvenega. No, venem namreč ni uspelo prisostvovati treningu kakšnega ruskega elitnega moštva. Brez dvoma je v ruskem treningu nogometašev mnogo ritmike in čisto naravnost plesalske elegance, ki v nobenem primeru ne more biti plod čisto nogometnega treninga. Človek ima občutek, da bi vsak od ruskih reprezentantov bil lahko učitelj telovadbe, atletski trener, mogoče celo baletni mojster.

Obramba slabša od napada

V obrambi Rusi z izjemo vratarja Jašina ne razpolagajo s tako odličnimi igralci kot v napadu. Kljub temu pa je obramba zelo zanesljiva že zaradi svojega načina igre. Tudi v obrambi igrajo Rusi konsekvntno VM sistem. Branilci krijejo krila, stoper pa »drží« sredino. Včasih prostor, včasih moža, pač kakor pride. Stranski krilci posvečajo svojo pažnjo predvsem nasprotnikovim zvezam in graditvi lastnega napada. To je vse v smislu ortodoksnega VM. Opaziti pa je veliko medsebojno razumevanje in podporo med obrambnimi igralci. Če se je eden od branilcev spustil v direktno borbo z nasprotnikom, je lahko prepričan, da je v primeru neuspešne intervencije za njim njegov tovariš, ki bo napako popravil. Če je Tatušin premagal svojega direktnega čuvarja Bergmarka, je imel pot do vrat navadno odprto. Drugače švedsko krilo Hamrin. Lahko je s kakšnim trikom izigral enega branilca, toda že se je pojavil pred njim drugi, pa mogoče kasneje še tretji igralec.

Rusko moštvo ni team robotov, ampak igralcev, ki sledijo igri in tudi mislijo zraven. Res pa je tudi, da so ruski obrambni igralci postali nekajkrat žrtve prav enostavnih trikov švedskih napadalcev. Takrat je kazalo, kot bi se pojavila luknja v ruskem obrambnem zidu. Če bi ne bilo odličnega sodelovanja med branilci, bi taka napaka skoraj gotovo pomenila gol.

Komaj 18-letni Strelcov (SZ) je na tekmi s Švedsko v Stockholmu popolnoma zmedel in onemogočil slavnega švedskega srednjega krilca Gustaffsona, ki ga uvrščajo med kandidate za evropsko kontinentalno reprezentanco.

Vrtar — branilec

Odlični ruski vrtar Jašin spada v vrsto vratarjev tipa Mrkušić ali Grosics. Često namreč dela dolge »izlete« iz vrat in čisto intervenira kot nekakšen tretji branilec, celo izven kazenskega prostora. V svoji igri spominja tudi na nekdanjega vratarja Dinama iz Moskve »Tigra« Homiča, ki je s svojo igro pred leti navdušil Angleže in Švede. Po mnenju švedskih strokovnjakov je Jašin najresnejši kandidat za mesto vratarja v kontinentalni reprezentanci, ki bo nastopila v Belfastu proti Veliki Britaniji. Jašin nima v SZ nobene konkurence. To gotovo marsikaj pomeni, saj stoji sicer za vsakim reprezentantom cela vrsta skoraj enakovrednih igralcev, ki samo čakajo na slabo formo reprezentanta in že imajo možnost igrati v izbranim moštvu.

B-moštvo enakovredno prvi garnituri

Najbrž ne bomo nikjer na svetu našli nogometne velesile, ki bi imela B-ekipo skoraj enakovredno prvi zasedbi. Pri SZ lahko to mirno trdimo. Igralskega materiala imajo toliko, da bi mogoče sestavili ne samo dve, ampak celo še več enakovrednih moštev. Lani je najbolj navdušil švedske strokovnjake, kasneje pa tudi Madžare, napadelec Gogoberidze. Letos je le komaj, komaj prišel ta igralec v B-moštvo. Drug primer, ki kaže neizčrpnost ljudskega rezervoarja, je na primer Strelcov, o katerem nogometni strokovnjaki na zahodu do tekme v Stockholmu niso vedeli, praktično ničesar. Švedski funkcionar, ki je lani videl v Moskvi tekmo SZ : Švedska, letos pa prav tako v Moskvi srečanje drugih moštev istih reprezentanc, je izjavil: »Rusko B-moštvo sploh ne zaostaja za A-ekipo. Po mojem mnenju je skoraj edina razlika med obema moštvoma v tem, da daje jedro A-moštva Spartak, B-moštvo pa je večinoma sestavljeno iz igralcev Dinama.« Naj omenimo še, da je rusko B-moštvo lani v Budimpešti zlahka odpravilo odgovarjajočo ekipo s 3:0.

Nekatere razlike pa bi med A in B-ekipo le odkrili. Te razlike so pač prav v tem, da igra Spartak in Dinamo precej različen nogomet. Spartak igra moderen, stvaren nogomet, skoraj brez raznih umetnij. Drugače Dinamo. Tu ima človek včasih vsaj majhen občutek, da so igralci »zaljubljeni« v žogo, podobno kot včasih Avstriji ali Madžari. Kadar Dinamo ne gre, potem se v ogromnem stadionu v Moskvi takoj zasliši močno žvižganje, kajti gledalci, ki so sicer zelo objektivni, ne ljubijo nogometnega baleta brez končnega učinka. Na splošno je v Moskvi Spartak dosti bolj priljubljen kot Dinamo.

Zakaj naj bi SZ zmagala v Stockholmu

Že v naslovu smo imenovali ruske nogometaše kandidate za osvovitelje naslova svetovnega prvaka leta 1958 na Švedskem. To prognozo je vsakakor treba nekoliko pojasniti. Trditev sama je morda sicer precej smela, toda vsi, ki so videli ruske nogo-

metaše »na delu«, se ji bodo pridružili. Tako trditve lahko postavimo predvsem zaradi tega, ker razpolagajo Rusi z ogromnim rezervoarjem igralcev, in nobenega dvoma ni, da bomo v dresih z napisom »CCCP« videli res 11 perfektnih nogometašev. Trenutno so v ruskem moštvu še nekoliko slabša mesta. Predvsem oba branilca, pa tudi kakšen napadelec bi bil lahko boljši. Do svetovnega prvenstva bo do takih sprememb gotovo prišlo. Prav gotovo bo ruska enajstorična na svetovnem prvenstvu razpolagala še z boljšo kondicijo, pa tudi večjo hitrostjo, kot na tekmah proti Švedski, ali klubskih srečanjih, z Milanom, Partizanom in drugimi vodilnimi evropskimi moštvi. Sicer pa o tem tako nima velikega pomena še dalje govoriti, saj bodo povedale svoje nadaljnje tekme ruske reprezentance in nazadnje še samo svetovno prvenstvo.

Romunija : Vienna 5:1 (2:0)

Avstrijski prvak Vienna je igrala v Bukarešti kot sparring-partner romunske nogometne reprezentance. Romuni so zmagali s 5:1 (2:0).

V svoji drugi tekmi na turneji po Švedskem je italijanski prvak Milan premagal izbrano moštvo Göteborga z 9:2. V moštvo Milana je nastopil tudi bivši član tega društva, sedaj igralec Fiorentine Gren, moštvo Göteborga pa je pojačal Jeppson.

Italijanska nogometna zveza je sprejela sklep, da imajo lahko ligaška moštva v prihodnji sezoni v svojih vrstah po 3 inozemske nogometaše, in sicer pod pogojem, da je eden od teh treh italijanskega rodu in ga je mogoče uporabiti tudi za reprezentanco, drugi mora biti izbran med onimi inozemci, ki igrajo vsaj 5 let že v Italiji in samo pri tretjem imajo klubi povsem proste roke.

V večini evropskih držav so nogometna prvenstva že zaključena. Naslovo nogometnih prvakov za leto 1955 so osvojili: Vzhodna Nemčija — Turbine (Erfurt), Zahodna Nemčija — Rot-Weiss (Essen), Francija — Reims, Belgija — Anderlecht, Italija — Milan, Švica — Chaux de Fonds, Španija — Real Madrid, Portugalska — Benfica (Lisbona), Avstrija — Vienna, Anglija — Chelsea, Škotska — Aberdeen, Švedska — Djurgarden, Danska — Aarhus, Norveška — Narvik, Luksemburg — Stade Dülélingen. Samo štirje prvaki, in sicer Real, Chaux de Fonds, Anderlecht in Turbine so ponovili svoj uspeh iz leta 1954. Tudi pri zmagovalcih pokalov imamo v vseh državah, z izjemo Švice, letos druge zmagovalce: Anglija — Newcastle, Škotska — Clyde, Francija — Lille, Belgija — Antwerpen, Luksemburg — Fola, Španija — Atlético Bilbao, Zahodna Nemčija — Karlsruhe, Vzhodna Nemčija — Kemnitz in Portugalska — Benfica, ki je kot edini klub uspel osvojiti prvenstvo in pokal.

Polfinalni srečanja srednjeevropskega nogometnega pokala sta prinesli naslednja rezultata — UDA : Slovan (Bratislava) 0:0, Honved : Vörös Lobogó 5:2.

Landström 4.47 m ob palici

Evropski prvak v skoku ob palici Finec Eeles Landström je zopet napredoval za nekaj centimetrov. Najprej je s 4.45 m popravil svoj državni rekord, kasneje pa je skočil celo 4.47 m, kar je nov evropski rekord, za 1 cm boljše od dosedanjega, ki ga je držal ruski skakalec Denisenko.

Prvenstvo SZ v maratonu je osvojil Filin v času 2:23:09.6 neposredno pred svojim sotekmovalcem iz Berna Grišajevom.

Sem in tja med atleti

Preteklo nedeljo so nastopili tako atleti kot atletinje po vsej Jugoslaviji v 2. kolu zveznega ekipnega prvenstva. O tekmovanjih samih smo že poročali, povemo pa naj še nekoliko besed o uspehu posameznih ekip. Ker ne razpolagamo z rezultati iz vzhodnega dela države, se bomo omejili na hrvatske in slovenske klube. V obeh kolih je bil najmočnejši celjski Kladivar, vendar je bila razlika med Kladivarjem in drugimi klubi tako imenovane hrvatsko-slovenske lige manjša kot je bilo pričakovati. Kljub temu pa je Kladivar še vedno velik favorit za osvojitve 3. mesta v finalu ekipnega prvenstva, ki bo 17. in 18. septembra t.l. v Celju. Preseneča razmeroma visoko število točk, ki so jih zbrali atleti Odreda. S to ekipo namreč letos nismo preveč resno računali. Sedaj pa se je celo uvrstila v finale. Drugi predstavnik Ljubljane, ŽAK Ljubljana, je od lani mnogo napredoval in se je tudi uspel uvrstiti v končno tekmovanje najboljših. Oba predstavnika Hrvatske, Dinamo in Mladost, sta nekoliko zaostala za pričakovanji in tako je vprašanje, če bo imela Hrvatska sploh predstavnika v finalu. Vojvodina iz Novega Sada, ki je prav tako resen kandidat za vstop v finale, namreč še ni imela 2. kola, ker se je preteklo nedeljo nahajala na

tekmovanju v Strassburgu. Od točk, ki jih bo Vojvodina zbrala, bo odvisno, kdo bo poleg Partizana, Crvene zvezde, Kladivarja, Odreda in Ljubljane še v finalu. Klubi, ki so sodelovali v hrvatsko-slovenski atletski ligi, so zbrali v obeh kolih naslednje število točk: Kladivar 51453, Odred 50145, Ljubljana 49412, Dinamo 49214, Mladost 48902, Svoboda 35973.

Pri atletinjah absolutno dominirajo kolektivi iz zahodnega dela države. V obeh kolih je bil najuspešnejši Odred, ki gre zato tudi v finale, seveda kot favoriti. Borba pa bo gotovo zelo ostra, saj nista tudi Kladivar in Mladost v kompletni zasedbi prav nič slabša. Ostale ekipe, ki se bodo uvrstile v finale — po vsej verjetnosti bodo to še Crvena zvezda, Dinamo ter Varaždin ali Partizan — ne bodo mogla na odločilnem tekmovanju, ki bo 25. septembra v Zagrebu, resneje poseči v borbo za najvišja mesta. Skupno število točk obeh kol hrvatsko-slovenske lige za ženske pa je naslednje: Odred 29254, Kladivar 28852, Mladost 28228, Dinamo 26310, Varaždin 25761, Maribor 23083, Ljubljana 21653. Pripomniti moramo, da točke niso izračunane po uradnih podatkih, ampak le po časopisnih poročilih.

Zgodbe iz morskih globin

Ko se je Carlu vrv izmuznila iz roke, je napel vse sile, da bi jo znova dosegel. S skrajnim naporom se mu je posrečilo zgrabiti nezavestnega Franca in z nožem prezrežati vrv, ki ga je združila z morskimi volkom.

Nato ga je zvelkel do čolna in ga s težavo spravil v čoln, kjer je oblašal kot prazna vreča.

Carlo je ves obupan zrl na Franca, ki je pet minut negibno ležal na dnu čolna in ni dal znaka življenja. Vpil je kot brez uma in klical Paola, ki je ostal na suhem ter jel obračati Franca, da bi spravil vodo iz njega. Zdelo se je, da ponesrečenec ne bo nikdar nehal bruhati.

Paolo je popravil harpuno, ki mu jo je pokvarila murena. Ni takoj razumel, zakaj ga kliče Carlo, a si je mislil, da se je moralo Francu kaj hudega zgoditi. Planil je v vodo in na vso moč plaval k čolnu. Tam se je Carlo trudil, da bi Franca oživel z umetnim dihanjem.

»Kaj se je zgodilo?« je vprašal Carla.

»Potegni mu ven jezik,« mu je ta zmedeno zavpil. »Potegni mu ven!« je znova ponovil. Jokal je, klical je Franca, bil je ves zmešan. Paolo je moral z nohti zgrabiti za Francov jezik, ker mu je vedno drsel iz rok. Z drugo roko mu je masiral prsa, medtem ko je Carlo pregal roke sem in tja.

Tako je preteklo trideset ur, ko se je Franco zganil, jal kašljati in ječati. Kot iz daljave je slišal vztrajen pridušen glas, ki ga je skušal prebuditi. Začutil je, da se prebuja iz globokega, nenavadnega spanca.

Glas je prihajal čedalje bliže, postal je vse razločnejši, polagoma je izginila prijetna omtvitenost in po telesu je začutil bolečine.

Iz želodca se mu je dvignil bljuvni držljaj, mu stisnilo grlo in ga krčevito strelal. V prsih ga je ostro zabolelo, s težavo je dihal. Z glasnim ječanjem je odprl oči.

Malo po malem so se mu pred očmi jasnili obrazi tovarišev.

Nejasno je razločil njuna zmedena obraza, od jokanja rdeče oči. Cutil je, kako ga objemata in kliče, a zaradi premočne svetlobe je moral znova zapreti oči.

Spoznal je, da se je moralo nekaj nenavadnega pripetiti, a se ni spomnjal ničesar točnega. Z olajšanjem se je poglobil nazaj v tempo spanca.

Tedaj je Carlo vstal in se jel pripravljati, da skoči v vodo.

»Pomagaj mu dalje!« je zaklical Paolu, si nataknil masko in zlezal iz čolna v vodo.

»Kam vendar greš?« je presenečen vzkljnil Paolo.

»Filmski aparat,« je grgal Carlo že v vodi.

Spaval je na kraj nesreče in se potopil. Na koralnem dnu je našel filmsko kamero. Zal se je sprednje steklo ob koralah razbilo, ko je aparat padel na dno. Tako je bil film s posnetki belega morskega soma uničen.

Po treh dneh je Franco prišel iz bolnice čil in zdrav. Dan pozneje se je s tovarišema znova potopil zunaj pristanišča in ujel dva velika morska psa.

*

MED DVEMA OGNJEMA

Francoz Marcel Isy-Schwartz je strasten podvodni lovec in fotograf. Pred leti se je mudil v brazilskih vodah blizu Rio de Janeira, kjer je bil gost Gennara, pravega mecenar podvodnega lova.

Ze ves teden je Marcel nestrpno čakal, da se bo morje pomirilo in se zbistrilo, kajti v filmski kameri je imel še metre in metre neposnetega barvastega traku. Pred odhodom v Brazilijo je prodal vse, kar je imel: zbirko znamk, jahalne škornje, radio in lovsko puško. V osmih dneh je vse izginilo. Ko je bilo stanovanje prazno, je napravil obračun: letalski vozni listek za Brazilijo, 30 zvitkov 16 mm filmskega traku in 100.000 frankov. Nameraval je posneti film, o katerem bi govorila vsa Francija.

»Kdaj je najugodnejši čas za snemanje filma?« je telegrafiral Gennaru. »Denarja imam največ za tri mesece.«

»Silno me veseli,« je odgovoril Gennaro. »Lahko računaš name in na moje prijatelje. Za lov je vsakakor najugodnejše poletje — december, januar, februar, marec; tedaj je največ rib.«

In tako je 3. januarja 1951 izginjal zasnežen mrzli, sivi Pariz za Constellationom brazilске Pan Air do Brazil, v katerem je sedel naš Marcel.

*

Telefon je zabrnél.

»Halo, tu Erik. Brž se pripravi, vode so bistre. Greva h Cabo Frio, kjer smo zadnjič vlovili toliko kironov.«

Nekaj ur pozneje je že bil Marcel z Erikom v motornem čolnu. Pridružil se jima je tudi Tuffy, ki se je naveličal svoje jahte.

Morje je bilo zares čisto in čim so prispeli na cilj, je bil Marcel že v vodi s svojo kamero, upajoč, da bo končno le ujel nekaj zanimivih prizorov. Takoj za njim je skočil Tuffy, ki je kmalu ujel nekaj rib. Medtem ko jih je podajal Eriku v čoln, se je Marcel oddaljil in kmalu je bil daleč od njega čisto sam.

Priplaval je v bližino zelo strmega rtiča, okrog katerega se je vrtinčilo in penilo morje, da ni bilo ničesar videti. Z nekaj sunki plavu se je potopil z glavo navzdol, prešel rtič in skoraj brez prehoda se je znašel v izredno čisti vodi. Spaval je na površje po sveži zrak, se odahnul in se ozrl naokoli...

Zdrni! se je: tam na levi, komaj nekaj metrov stran, je nepremično stala vrh vode velika črna senca — morski pes. Njegova hrbtna plavut se je jasno odražala od temno modre morske vode. Skrčne pore so mu nalahno utripale. Bil je lepo raščen, več kot 3 m dolg. Marcel še nikdar ni videl morskoga psa tako od blizu. Zrl je nanj z obudovanjem in s strahom.

(Dalje)

Iz Ljubljane preko Maribora v Zagreb

Strah in trepet tekmovalcev letošnje kolesarske dirke »Po Hrvatski in Sloveniji« je bil za njimi. Vsi so premagali skorajda vsi tekmovalci, ki so vzdržali 1. in 2. etapo. Pot navzgor je bila precej težka, toda ko so se spustili proti Kranjski gori, se je vsem kolesarjem odvalil kamen od srca, ker so vedeli, da so premagali največjo oviro. Mnenja so bila sedaj ista: če so vsi tisti tekmovalci, ki so prispeli na cilj v Ljubljano, vzdržali največje napore 4. etape, potem bodo prav gotovo vzdržali tudi do konca. Pa ne samo to: dirkači so iobili — kot pravi — »v noge« dolge kilometre naših cest in se povsem prilagodili vsem okoliščinam in zahtevam tega tekmovanja. Zanimivo bi bilo omeniti tudi to, da so po Vršču nekateri dirkači, predvsem inozemci, šele prišli do tega, da pokažejo svoje »zobce«. To velja za simpatičnega Danca Jonssona, ki je ugotovil, da je vendarle lepo voziti po naših lepih deželi, predvsem pa po asfaltiranih in betonskih cestah, kjer te na vsakem kilometru ohladijo s svežim vodo in ti nudijo vso podporo, da vzdržiš do konca etape. Tako je namreč rekel svetloasi Danec, ko je privozil v Maribor. Toda to so podrobnosti, ki so bolj ali manj popisane v našem dnevnem časopisu. Nas predvsem zanimajo nekatere epizode predzadnjih dveh etap, ki bodo še dolgo ostale v spominu tekmovalcem in spremljevalcem.

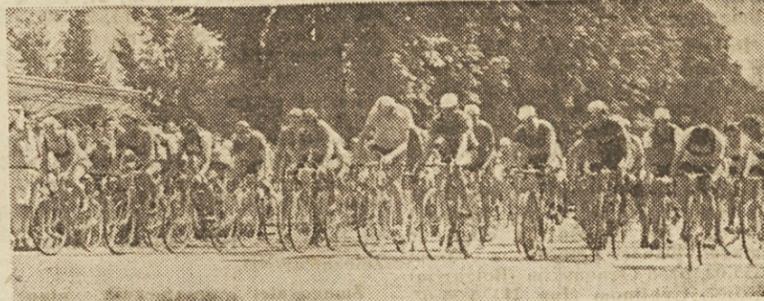
metrov do cilja. Po Tržaški cesti pa vse tja do cilja etape pa je bilo toliko ljudi, kot že zlepa ne pomnimo. Mariborčani so v vrstah kolesarjev iskali tudi svoje rojake Podmilščaka, Žizka in Curka, ki so se prav v tej etapi pokazali v najlepši luči. Ko so zagledali med prvimi v cilju Mariborčana Žizka, se navdušenje kar ni hotelo poleči. V cilju sta sicer privozila kot prva inozemca, domačinu Žizku pa je veljal najboljši pozdrav: »Trikrat pozdrav za najboljšega Slovenca!« Ob častni tribunali pa je godba na pihala igrala koračnice, kar je razpoloženje med gledalci in tekmovalci še stopnjevalo. Najboljši kolesarji so dobili še ke cvetja, ljudstvo pa se je zgrnilo okoli najboljših in spraševanja ni bilo ne konca ne kraja. Zmagovalec Danec Jonsson, ki ni razumel naše govornice, je samo z rokami krilil na vse strani, se veselo smejal in z nazorno kretnjo pokazal, da mu je bil sprejem v Mariboru nad vse všeč.

CVEJINA »SNAMEJO« S KOLESA

V Mariboru se je neznozna vročina umaknila prijetnemu hladu. Precejšnja nevihta je ohladila ozračje, tako da je bila vožnja na 6. etapi od Maribora do Zagreba kar prijetna. Dirkači so na splošno vozili v strnjeni skupini, čeprav so nekateri posamezniki od Ptujja naprej pobegnili. Med ubežniki je bil tudi Jugoslovjan Cvejina, ki je delal

družbo Makedoncu Kolevskemu in Belgijcu Van Meenselu, ki je v tej etapi vozil z neverjetno eleganco. Vsi trije so se vedno bolj odmikali od ostalih vozačev in prav gotovo ni bilo med spremstvom človeka, ki bi dvomil, da bo prav ta trojica prva privozila v Zagreb, razen če bo seveda kdo od te trojice dobil na kolesu okvaro. In spet so delali račun brez krčmarjal Cvejina je bil član II. jugoslovanske ekipe in zato je po vsej verjetnosti dobil na startu v Mariboru naročilo, kakšna naj bo vožnja posameznikov in ekipe in kakšno dolžnost naj opravi vsako od njih, zlasti ko smo slišali, da je odstopil eden najboljših dirkačev I. jugoslovanske ekipe Ješič, ker je dobil pljučnico. Med potjo pa se seveda marsikaj spremeni. In takole je tudi naš Cvejina veselo

poganjal kolo za pobeglim Belgijcem, ki je hotel na vsak način prvi privoziti v Zagreb. Prevzeli smo verjetno že okoli 90 km in v vodstvu je bila še vedno omenjena trojica. Vodstvo jugoslovanskih dirkačev, ki je spremljalo dirkače v tej etapi bolj zadaj, pa se je s svojim jeepom naenkrat znašlo pred vodečo trojico. Nekdo je stopil iz avtomobila, zagrabil Cvejina in ga dobesedno »snel« s kolesa. Ni naš namen ob tem dogodku polemizirati, toda dejstvo je bilo takšno, da je Cvejina samo še žalostno gledal za Van Meenselom in Kolevskim, ki sta mu kmalu izginila izpred oči. Cvejina bi pač moral počakati glavno skupino, v kateri so bili jugoslovanski dirkači, in jim pomagati, da se približajo vodečim. Naj bo kakorkoli že, po našem mne-

Kolesarji startajo na 5. etapo od Ljubljane do Maribora

nju je Cvejina tako dober tekmovallec, da bi moral voziti v I. jugoslovanskem moštvu, in če je že v tej etapi pobegnil ostalim in vzdržal oster tempo Belgijca Van Meensela, potem ga ne bi smel nihče zaustaviti, saj konec koncev dirkači ne tekmujejo samo za najvišji nacionalni naslov, ampak tudi za prvo mesto med posamezniki...

VAN MEENSEL JOCE...

Cvejina je torej stopil iz borbe. Kolevski sam ni vzdržal ostrega tempa Belgijca Van Meensela in kaj kmalu je zaostal za nekaj sto metrov. Van Meensel je vozil v velikem slogu zelo lahko, čeprav mu je v prsa pihal neprijeten veter. Vozili smo nekaj deset metrov za njim in naenkrat opazili, da se je simpatični Belgijec prijel za glavo. Nismo vedeli, kaj mu je. Zavozili smo ob robu ceste in opazili, da so mu debele solze lile po licih. Z obupno kretnjo je kazal na prvi del kolesa, kjer se mu je pripetila nesrečna okvara. Nalomil je namreč pri krmilu kolo, toda le toliko, da je še vedno lahko počasi poganjal vozilo. Obupno se je oziral okoli in čakal, da bi ga kdo rešil iz te zagate. Medtem se je Jugoslovjan Kolevski znova približal in ko je slišal, da je Belgijec zlomil kolo, je s podvojeno silo pognal kolo. Belgijsko spremstvo je kmalu zvedelo za nesrečo svojega dirkača in po 10 minutah je Van Meensel že dobil drugo kolo. Toda pridobljena prednost je bila izgubljena. Kolevski, ki je bil v vodstvu, pa tudi njegov držal svoje prednosti. Za petami mu je bila skupina 4 dirkačev, ki jo je vodil Danec Jonsson. V tej skupini pa smo opazili končno še nesrečnega Van Meensela, ki je vzdržal tempo vodečega Danca in v Zagreb privozil takoj za zmagovalcem.

BOLGARI NE POZNAJO OVIR

Po prvi etapi še nismo mogli spoznati bojnega načrta bolgarskih kolesarjev, čeprav smo vedeli, da so lesarjev, čeprav smo vedeli, da so vse udeležence najbolj vzdržljivi in da vozijo po klancu navzgor kot motorno vozilo, ki se zlepa ne segreje. Edina vzpetina, ki nas je zanimala po Vršču, je bil pač trojanski klanc, kjer smo znova pričakovali pomembnih sprememb. Vedeli smo, da bodo prav gotovo Bolgari pognali v borbo za najvišje mesto tudi na tem klancu enega izmed svojih junakov, vpraševali smo se le, kdo mu bo delal družbo. Na vrh trojanskega klanca sta prva privozila Jugoslovjan Cvejina in Bolgar Ogneški, dve minuti za njima pa bila glavna skupina, v kateri so bili favoriti dirke, pa tudi vsi Jugoslovani s Slovenije na čelu. To skupino sta vodila Bergant in Podmilščak, saj sta verjetno od vseh udeležencev najbolj poznala pot navzgor in končno tudi navzdol proti Gelju. Kar takoj moramo priznati, da so bili tujci neverjetni mojštri da v vožnji navzdol, kar še posebej velja za Belgijce, Danca in Luksemburžane. Trojanski klanc je bil premagan in po vsej verjetnosti so Bolgari do potankosti izpolnili nalogo, ki so jo dobili na startu v Ljubljani: »Na vrhu klanca moramo biti med prvimi!«

NEPROSTVOLJNA KOPEL

Kakor vse dni prej, tako je bilo tudi na poti od Ljubljane do Maribora zelo no vroče. Ob cestah je bilo veliko ljudi, ki so svojo »samaritansko« vlogo opravili z največjim veseljem. Vode je bilo toliko, kolikor so si je pač želeli, pravo nasprotje prejšnjih etap, ko smo se vozili v vročini 40° C po soncu. Prav v vsaki vasi, skozi katero so drveli kolesarji, je brezhibno delovala »shladilno-okrepvalna služba«, čeprav je nekdo od spremstva na račun vrlih gasilcev, ki so bili sicer najboljši organizatorji, tole pripomnil: »Kjer je pijača, tam smo mi, kjer je ogenj, tam nas ni!«

Vozili smo skozi neko vas med Celjem in Vojnikom. Spet neznozna vročina. Ker smo bili med prvimi spremljevalci, smo v tej vasi na hitro roko organizirali polivanje. Neke starejša žena je brez obotavljanja prinesla škafo vode in komaj čakala, da ohladi dirkače. In res, v trenutku, ko je skupina vozila skozi vas, je navdušena mama z največjo naglico z vrhema zajemala iz škafo vodo in polivala razgrete kolesarje. Na koncu ji je ostalo v škafo še nekaj vode in ko ni bilo nobenega vozača več, je z nenadnim zamahom zlila vodo iz škafo na pomočnika glavnega sodnika, ki je isti hip privozil mimo nje na motorju. Presenečeni sodnik se je ozrl nazaj in požugal, mama pa se mu je samo od srca nasmejala.

V MARIBORU NAJLEPSI SPREJEM

Ce že tekmovalci tekmujejo za največje trofeje, potem lahko rečemo, da tudi naša mesta, skozi katera vozijo tekmovalci, tekmujejo, kje bodo najlepše sprejeli udeležence letošnje dirke. Kamorkoli smo prišli, povsod je bil sprejem še kolkortoliko dostojen in lep, toda takšnega sprejema, kot so ga vozači doživeli v Mariboru, niso bili deležni nikjer drugje. Veliko ljudi se je zbralo že pri Hočah in bodrilo tekmovalce, naj vzdržijo še nekaj kilo-

MEDNARODNE Sredozemski igre v Barceloni

Pred dnevi so se v Barceloni začele II. sredozemske igre, na katerih nastopajo najboljši športniki držav ob Sredozemlju v številnih sportih. V dosedanjih tekmovanjih so bili doseženi naslednji važnejši rezultati: Atletika — 100 m: Gnocchi (I) 10,9, 400 m: Degats (Fr) 47,3, Haarhoff (Fr) 47,5, Lombardo (I) 47,8, 1500 m: Kočak (T) 3:50,2, hoja 10 km: Dordoni (I) 48:22,8, maraton: Herin (Eg) 2:50:35, troskok: Battista (Fr) 14,93, kladivo: Taddia (I) 55,14. Zmagovalci v rokoborbi v grško-rimskem stilu: mušja kategorija: Bilek (T) bantam: Dagistanli (T), peresna: Dogan (T), lahka: Bielle (Fr), polsrednja: Pirazzoli (I), srednja: Buke (T), polteška: Bastimur (T), težka: Kaplan (T). V cestni kolesarski dirki amaterjev na 160 km je zmagal Italijan Fallarini v času 4:33:00. V košarki so se uvrstili v finale reprezentance Italije, Egipta, Španije in Grčije: Francozi so izpadli.

Tokarev 20,9 na 200 m

Ruski sprinter Tokarev je pretekel 200 m v času 20,9, kar je nov ruski rekord, ki je le za desetinko sekunde slabši od evropskega rekorda, ki ga drži Nemeec Heinz Fütterer. Na istem tekmovanju je padel tudi ruski rekord na 200 m za ženske, ko je Safronova tekla 23,7.

Iz Sovjetske zveze poročajo tudi o novem svetovnem rekordu ženske štafete na 3x800 m. Štafeta v postavi Lapšina, Lisenko in Otkolenko je dosegla rezultat 6:32,6, kar je za 6 desetink sekunde boljše od dosedanjega rekorda.

Poljski metalec kladiva Tadeus Rut je zmagal na mednarodnem tekmovanju v Oslu z metom 60,15 m, kar je nov poljski rekord, pred Norvežanom Strandliem, ki je vrzel 58,51.

Mnogo hude krvi zaradi reprezentance Kontinenta

Evropska nogometna unija je objavila predlog za nogometno reprezentanco Kontinenta, ki naj bi nastopila 13. avgusta v Belfastu proti reprezentanci Velike Britanije. Predlagana enajstčlanska ekipa vključuje: Buffon (I), Hanappi (A), Kohlmeier (Nem), Oewirk (A), Gustavsson (Sved), Boškov (J), Sörensen (D), Kocsis (M), Kopa (Fr), Puskas (M), Vincent (Fr), rezerve: Henrikson (D), Van Brandt (Belg), Schleger (A), Jonquet (Fr). Ta predlog evropske unije je vzbudil po vsej Evropi mnogo komentarjev, ki so si povsem edini v tem, da je reprezentanca, ki jo predlaga unija, zelo daleč od najboljših enajstčlanske Evrope. Mnogo protestov vzbujajo zlasti postavitev Kohlmeyerja, ki ne pride niti več v nemško reprezentanco, dalje Gustavsona, Sörensen in Vincenta. V moštvu zaman iščemo nogometaste, kot so Bozisk, Jašin, Tatuškin, Netto, Vukas, Zebec, Liebrich in drugi. Pariški »L'Equipe« na primer predlaga naslednjo zasedbo: Jašin, Hanappi, Happel, Pospal, Bozisk, Boškov, Tatuškin, Kocsis, Vukas, Kopa, Csibor. Zanimiv je tudi predlog dunajskega novinarja Wimmerja, ki je najboljšo moštvo sestavil takole: Buffon, Pospal, Navarro, Bozisk, Jonquet, Oewirk, Kopa, Kocsis, Kubala, Puskas, Frignani. Ob koncu pa naj omenimo še, kako bi sestavili reprezentanco Kontinenta ml: Jašin (Beara), Pospal, Hanappi, Bozisk (Oewirk), Horvat, Netto (Boškov), Tatuškin, Kocsis, Vukas (Kubala), Puskas, Zebec (Frignani).

Dokončno je sklenjena pogodba med Fiorentino in brazilskim klubom Botafogo

MEDNARODNE Svetovne Courtney 1:46.8 na 800 m

Ameriški atlet Tom Courtney je tekkel v Helsinkih 800 m v času novega ameriškega rekorda 1:46.8. Ta čas je istočasno drugi najboljši čas na svetu vseh časov, takoj za svetovnim rekordom Rudolfa Harbiga, 10 najboljših rezultatov na 800 m vseh časov: 1:46.6 Harbig (Nem) 1939, 1:46.8 Courtney (ZDA) 1955, 1:47.0 Moens (Belgija) 1955, 1:47.1 Szendgall (Madžarska) 954, 1:47.3 De Muinck (Belgija) 1954, 1:47.4 Boysen (Norveška) 1954, 1:47.4 Johnson (V. B.) 1954, 1:47.5 Spurrier (ZDA) 1955, (880 y), 1:47.9 Whitfield (ZDA) 1953, 1:47.9 Nielsen (Danska) 1954.

V Oslu je bilo veliko mednarodno tekmovanje, ki je dalo vrsto odličnih rezultatov. Naj omenimo samo najboljše: 400 m: Bonah (Nem) 47,9, 800 m: Andersen (Nor) 1:50,6, Herrman (V. Nem) 1:50,6, 1500 m: Nielsen (D) 3:44,2 (rekord), Herrmann (V. Nem) 3:44,2 (rekord), 5000 m: Tuomala (Fin) 14:20,6, 110 m ovire: Olsen (Nor) 14,7, steeple-chase: Karvonen (Fin) 8:45,4, Larsen (Nor) 8:51,0, višina: Nilsson (Sved) 2,07, kopje: Sidlo (Polj) 79,07.

Izvrsten rezultat Merte v metu diska

Češki metalec diska Karel Merta je presenetil atletske strokovnjake z novim odličnim evropskim rekordom v metu diska. Mladi Čeh je vrzel okroglo ploščo 56,47 m, kar je za 68 cm več od dosedanjega evropskega rekorda Madžara Klisca. Rezultat Merte je istočasno tudi tretji najboljši rezultat vseh časov, takoj za svetovnim rekordom Gordiena 59,28 in rezultatom Inessa 57,93.

Glavno presenečenje prvenstva Anglije v atletiki predstavlja vsekakor tek na 6 milj., v katerem je eden najboljših

svetovnih atletov Gordon Pirie en krog pred ciljem popolnoma izčrpan zapustil tekališče. Važnejši rezultati: 440 y: Fryer 47,7, 880 y: Johnson 1:51,4, 1 milja: Hewson 4:05,4, 3 milje: Chataway 13:33,6, 6 milj.: Norris 29:00,6, 12 y ovire: Parker 14,6, 440 y ovire: Shaw 52,2, steeple-chase: Dinsley 8:56,6, troskok: Wilmshurst 15,18, kladivo: Douglas 56,52.

Svetovni rekord Vooibjeve — 1:13.7

14-letna nizozemska plavalka Atje Voorbij je dosegla v Naardenu z rezultatom 1:13,7 nov svetovni rekord na 100 m v metuljčkovem slogu. Novi rekord je za desetinko sekunde boljše od dosedanjega njene rojakinje Kokove.

Plavalna reprezentanca ČSR je v Brnu v dvoboju premagala izbrano ekipo Avstrije s 139:106. Tudi v waterpolu so zmagali Čehi, in sicer s 5:2.

Tony Trabert je osvojil prvenstvo ZDA na trdih igriščih, ki je bilo v Atlanti. V finalu je wimbledonski zmagovalec premagal Bartzena z 10:3, 6:1 in 6:4. Pri dvojicah sta zmagala Trabert in Richardson, ki sta v finalu premagala Moylana in Bartzena s 6:1 in 6:2.

V. Cortini ne bo nič paceni

Organizacijski komite zimskih olimpijskih iger, ki bodo od 26. januarja do 5. februarja v Cortini d'Ampezzo, je objavil cene vstopnicam. Iz poročila je razvidno, da bo obisk zimske olimpijade precej draga zadeva. Če bi si nekdo hotel ogledati prav vse prireditve, kar sicer praktično ne bo mogoče, bi potreboval samo za vstopnice 75.000 lir! Za posamezne skupine disciplin so izdali skupne vstopnice, ki prav tako niso poceni. Tako permanentna vstopnica za vse hokejske tekme bo stala 20 ali 35.000 lir, za nordijske discipline 8 ali 12.000, za alpske discipline 7.000, za umetno drsanje 9.000, za tekmovanje v bobu 3.000, za hitrostno drsanje 4.000, za otvoritve iger od 1.500 do 5.000, za zaključne ceremonije od 1.000 do 4.000. Posameznih vstopnic bodo prodali zelo malo, ker je vstopnica vezana tudi na penzijo za ves čas iger. Dnevni

Nizozemski igralci premagali Francoze

V Parizu sta se pomerili moški in ženski plavalni reprezentanci Francije in Nizozemske. Tekmovanje je dalo celo vrsto odličnih rezultatov, med katerimi se najbolj odlikuje rezultat mlade nizozemske plavalke Atje Voorbij, ki je preplavala 100 m v metuljčkovem slogu v času 1:13,8, kar je neuradni svetovni rekord za 50-metrске bazene. Nov svetovni rekord je dosegla tudi nizozemska štafeta 4x100 m mešano, ki je plavala v postavi Van Alphen — hrbtno 1:15,5, Bruins — prsno 1:25,4, Voorbij — metuljček 1:14,1 in Balkenende — prosto 1:05,1. V waterpolu so Nizozemci zmagali s 3:0. V skupnem plasmaju so pri moških zmagali Francozi s 54:33 pri ženskah pa Nizozemke s 60:27, skupno torej 93:81 za Nizozemsko.

Rezultati: 100 m: Eminente (Fr) 59,4, 400 m: Boiteux (Fr) 4:38,8, Montserret (Fr) 4:47,5, 200 m prsno: Jaspers (Niz) 2:46,7, 200 m metuljček: Piroley (Fr) 2:36,8, 100 m hrbtno: Bozon (Fr) 1:06,8, Schuyer (Niz) 1:06,3, 4 x 200 m: Francija 8:52,6, 4 x 100 m mešano: Francija 4:34,3; ženske — 100 m: Van Alphen (Niz) 1:08,4, 400 m: Balkenende (Niz) 5:12,4, Kok (Niz) 5:19,0, 100 m metuljček: Voorbij (Niz) 1:13,8, Kok (Niz) 1:16,5, 200 m prsno: Bruins (Niz) 2:58,8, 100 m hrbtno: Van Alphen (Niz) 1:14,4, Wielema (Niz) 1:15,2, 4 x 100 m: Nizozemska 4:38,2 4 x 100 m mešano: Nizozemska 5:00,1.

Na mednarodnem teniškem prvenstvu Švice v Gstaadu je pri moških v finalu Amerikanec Larsen premagal Argentineca Moreo s 6:4, 2:6, 6:2 in 6:2. Pri moških dvojicah sta osvojila prvo mesto Larsen in Morea z zmago nad južnoafriškima igralcema Segalom in Vermaakom 3:6, 6:2, 6:3, 6:3, 12:10.

penzion bo znašal od 3.000 do 6.000 lir. Najcenejše vstopnice za posamezne discipline stanejo 500 lir. To so strojišča pri smučanju, bobu in hitrostnem drsanju. Najdražja posamezna vstopnica pa je vstopnica za tribuno pri specialnih skokih, ki bo stala 5.000 lir.

V Tokiu je mladi Čukasa Ono preplaval 1500 m v času 18:29,4, kar je najboljši letošnji rezultat.

Druga tekma polfinala srednjeevropskega nogometnega pokala med moštva UDA (Praga) in Slovan (Bratislava) se je končala neodločeno 2:2. Potrebna bo tretja odločilna tekma.

Danec Gunnar Nielsen je v Kopenhagnu dosegel nov državni rekord na 1 miljo s 4:02,4.

Štritof odličen — 8:14.8 na 3000 m

Drago Štritof je dosegel na atletskem tekmovanju v Beogradu nov jugoslovanski rekord v teknu na 3000 m z odličnim časom 8:14,8, s čimer je točno za 4 sekunde izboljšal dosedanj rekord Ceraja. Štritofov rezultat je precejšnje mednarodne vrednosti, saj je v letošnji sezoni s tem rezultatom trenutno 11. na svetu.

Lep uspeh Pirea in Klanjška

Maribor, 24. jul. V počastitev 90-letnice ustanovitve in obratovanja delavnice železniških vozil »Boris Kidrič«, je bil danes v Mariboru namiznoteniški turnir. Med člani je v A skupini zmagal Hlebš (Triglav) pred klubskim tovarišem Petrovičem, Klanjškom (Klub) in Plutom (Trb). V kategoriji članov B je bil najboljši Zidar pred Gojkovičem (oba Mrb). Pri moških dvojicah sta prijetno presenetila domačina Pire — Klanjšek, ki sta premagala v finalu dvojico iz

Zmagovalec ekipa Jugoslavije

(Nadaljevanje s 1. strani)

je ta načrt zrasel bolj v Vargovi glavi, kajti Varga je prigrvarjal Krstevu naj mu pomaga, da bi iztrgala Müllerju rumeno majico! »Daj, daj, Krstev, pomagaj mi, da odzavema Müllerju rumeno majico! Zapiraj Müllerja! Pomagaj mi, jaz bom pa tebi!« Krstev je sicer priklimal v zameje, da se s tem strinja, toda kot smo kasneje videli, ta načrt ni uspel, kajti bolgarska ekipa je imela v tej etapi drugo nalogo. Hotela je doseči čim boljši čas in čim boljši plasma. Bolgari so se zbrali na začetku vodilne skupine, ki se je hkrati utrjala s starta. Vmes pa so pomešali tudi Jugoslavo, a vsak pobeg je bil nemogoč, ker so kolesarji drug na drugega zelo pazili in tako je vsa skupina vozila 153 km, ne da bi se raztrgala, prav do samega cilja.

VALANT JE FANT OD FARE

Med potjo smo bili pričre nesrečnemu dogodku. Približno pri 137 km od Zagreba je Valant zavozil v neko luknjo na cesti. Pri tem je padel, nanj pa sta nalletela v hitrosti kakšnih 44 km na uro še Žižek in Nizozemec Keulers. Vsi trije so obležali na tleh. Valant in Žižek sta se hitro pobrala in Valant je z raztrgano majico, precejšnjimi odrgninami na hrbtu, rokah in nogah, popravil svoje kolo in odhitel naprej. Obležal pa je Nizozemec Keulers s prebitim čelom, zlomljenimi vilicami in sprednjim kolesom, tako da so ga morali naložiti na reševalni avto, kolo pa na kamion. Fant je moral žal odstopiti. Pohvaliti pa moramo poštenost Valanta, ki se je po padcu zelo trudil, in z vsjo naglico odhitel za vodilno skupino ter jo tudi kmalu ujel.

Na cilju v Slavovskem Brodu je večtisočglava množica napeto pričakovala, kdaj se bodo izza vogala pojavili dirkači. »Ze gredo, glej jih, že gredo!« so jih pozdravljali, ko so se 500 m od cilja pojavili v skupini vozači. Vozili so z veliko hitrostjo — 43,720 km na uro (!), kot smo pozneje izračunali — kar je najboljši rezultat v vsej dirki. Na cilju so prispeli v zelo majhnih presledkih. Prvi je bil Bolgar Ognenski s časom 3:12:17, pol dolžine kolesa za njim pa velika skupina, v kateri so bili tudi Curk, Bergant, Bajc, Valant, Piciga, Podmilščak in Bonin, torej večina Slovencev, razen Žižka in Božnika, ki sta zaradi padea ziroma defekta zaostala, in še nekaterih.

S tem je bila današnja etapa zaključena. Proti Beogradu bo odšlo na pot le 53 dirkačev, kajti poleg padlega Keulera je odstopil zaradi bolečin še individualce Geromella, ki kmalu po startu ni mogel več nadaljevati dirke.

Rezultati: 1. poletapa Zagreb — Popovača (60 km): 1. Varga (J. I.) 1:29:27, 2. Rauner (A) 1:30:00, 3. Petrovič (J. I.) 1:30:17, 4. Cvejcin (J. II.) 1:30:30, 5. Müller (A) 1:30:35, 6. Jonsson (D) 1:30:49, 7. Bergant (J. II.) 1:31:22, 8. Schoenmakers (Niz) 1:31:27, 9. Asenov (Bolg) 1:31:56, 10. Van Thournut (Belg) 1:31:59, 11. Piciga (Sl. I.) 1:34:19, 12. Bonin (Sl. I.) 1:34:46, 13. Valant (Sl. II.) 1:34:59, 14. Curk (Sl. II.) 1:35:00, 15. Žižek (Sl. I.) 2:07:27.

Slovenska plavalna liga

BLEDE: PRESERN B (Radovljica) 82:78
Ljubljana II.: Triglav II. 90:77

Hrvatsko-slovenska plavalna liga — B skupina

Tesna zmaga Kranjčanov

Kranj, 24. julija. V soboto zvečer je bil na kopališču Triglava trobojni okvirni hrvatsko-slovenske plavalne lige — B skupina. Stevilni gledalci iz Gorenjske kakor tudi iz Ljubljane so prišli na svoj račun, saj so bile nekatere točke zelo lepe in borbene. Čim bolj se je tekmovalo bližalo koncu, tembolj je bilo zanimivo. Kranjčani so si zagotovili zmago že po treh disciplinah. Na startu smo videli same znane tekmovalce, med katere se je uvrstil tudi mladi Saša Košnik, kateri je zastopal triglavske barve v disciplini na 400 m, 100 m in stafeti. Dobre rezultate za Kranjčane so dosegli še Vukičeva, Hribarjeva, Tratnik in Kobi. Po tem prvem nastopu lahko rečemo, da imajo Kranjčani v trenerju Brozoviču srečno roko. Kamničani pa so imeli najboljše moči v Zrimšku, Dobrovoljcu in Pelanovi.

Tehnični rezultati — moški 400 m prosto: 1. Sobolovič (Z) 5:23.7, 2. Košnik (T) 5:25.1, 3. Zrimšek (K) 5:30 — 200 m metulček: 1. Zrimšek (K) 2:55, 2. Tratnik (T) 2:59.9, 3. Dobrovoljec (K) 3:05.5, 100 m kralj: Košnik (T) 1:05.7, 2. Sobolovič (Z) 1:06.2, 3. Šnabel (K) 1:08.9 — 200 m klasična: Zrimšek (K) 3:01.9, 2. Dobrovoljec (K) 3:04.2, 3. Kobi (T) 3:06.4 — 100 m hrbtno: Sobolovič (Z) 1:18, 2. Boga-

Brajnik (Sl. II.), 29. Bajc (J. II.), 32. Božnik (Sl. II.) 45. Podmilščak (Sl. I.).

2. poletapa Popovača—Slav. Brod (133 km): 1. Ognenski (Bolg) 3:12:17, 2.—46. Ferrari (Lux), Van Thournut (Belg), Schoenmakers (Niz), Curk (Sl. II.), Müller (A), Rauner (A), Van Meensel (Belg), Asenov, Krstev, Bobev (vsi Bolg), Jonsson, Emborg (oba D), Gelissen (Niz), Bolzan (Lux), Petrovič, Jugo, Varga (vsi J. I.), Bergant, Bajc, Colič (vsi J. II.), Kolevski (indiv.), Valant (Sl. II.), Piciga, Podmilščak (Sl. I.), Brajnik (Sl. II.) itd.

Zagreb—Slavonski Brod 193 km): 1. Varga (J. I.) 4:41:44, 2. Rauner (A) 4:42:17, 3. Petrovič (J. I.) 4:42:54, 4. Cvejcin (J. II.) 4:42:47, 5. Müller (A) 4:42:52, 6. Jonsson (D) 4:45:06, 7. Bergant (J. II.) 4:45:39, 8. Schoenmakers (Niz) 4:45:54, 9. Asenov (Bolg) 4:44:13, 10. Van Thournut (Belg) 4:44:16 itd.

Beograd, 24. julija — Danes se je končala na stadionu Crvene zvezde v Beogradu 11. tradicionalna kolesarska dirka »Po Hrvatski in Sloveniji«. Poslednja, 8. etapa je vodila od Slavovskega Broda do Beograda v dolžini 205 km. Na cilju je prišlo 46 tekmovalcev, ostali pa so zaostali ali pa so bili diskvalificirani. Na današnji 8. etapi je zmagal Danec Emborg s časom 5:35:02, pred Ognenskim (Bolgarija) 5:35:07, Cvejcinom (Jug. II.) 5:35:07, Nielsenom (Danska) 5:35:45 in Asenovim (Bolgarija) ter Osrečkimi (Fotokemika), ki sta dosegla isti čas kot Nielsen. Ostali dirkači so se uvrstili takole: 7. Schoenmakers

Nogometni turnir v Trbovljah

Trbovlje, 24. julija. V proslavo Dneva vstaje je Rudar organiziral mladinski nogometni turnir, katerega so se udeležila moštva Ljubljana, Tekstilac iz Varaždina, ZSD Celje in Rudar. Za turnir je bilo veliko zanimanje, gledalci pa so bili s prikazanim nogometom kar zadovoljni. Prvi dan je Ljubljana odpravila Celje s 4:1 (1:1). Tekstilac pa je premagal Rudarja s 3:1 (1:0). Danes je najprej Rudar premagal Celje s 4:1 (2:1), v finalni tekmi pa je Ljubljana premagala Tekstilac 6:2 (3:0).

FUZINAR ZMAGOVALEC

Ravne, 24. julija. — V počastitev Dneva vstaje je nogometni klub Fužinar organiziral nogometni turnir. Pokal je osvojil Fužinar, ki je v finalu premagal Garazijo JLA iz Dravograda.

(Niz) 5:36:02, 8. Della Pietra (indiv.) 5:38:12, 9. Krebelj (Srbija) 5:38:37, isti čas pa sta dosegla še Van Thournut (Belgija) in Krstev (Bolgarija), ki je privozil v skupini skupno z okoli 55 dirkači, med katerimi so bili tudi Jugo, Varga, Petrovič in dosegli isti čas. V tej skupini so prišli na cilj tudi vsi slovenski tekmovalci, ki so se na tej etapi zelo dobro izkazali.

Končni plasma posameznikov: 1. Müller Walter (Avstrija) 39:18:30, 2. Varga (Jugoslavija I.) 39:21:18, 3. Krstev (Bolg.) 39:25:06, 4. Petrovič (Jug. I.) 39:26:45, 5. Bolzan (Lux.) 39:32:05, 6. Van Thournut (Belgija) 39:34:34, 7. Ilijev (Bolg.) 39:42:56, 8. Jonsson (Danska) 39:45:14, 9. Jugo (Jug. I.) 39:45:43, 10. Rauner (Avstr.) 39:48:21, 11. Piciga (Sl. I.) 12. Kolevski (indiv.), 13. Bajc (Jugosl. II.), 14. Valant (Slav. II.), 15. Ognenski (Bolg.), 18. Bonin (Sl. I.), 21. Žižek (Sl. I.), 23. Brajnik (Sl. II.), 27. Bergant (Jug. II.), 29. Curk (Sl. II.), 33. Podmilščak (Sl. I.), 35. Božnik (Sl. II.) itd.

Ekipni plasma: 1. Jugoslavija I. 118:55:46, 2. Bolgarija 119:10:26, 3. Avstrija 119:51:00, 4. Slovenija I. 120:21:44, 5. Jugoslavija II. 120:55:00, 6. Slovenija II. 121:17:34, 7. Fotokem. 121:45:31, 8. Danska 123:02:19. Odstopile so ekipe: Anglija, Belgija, Nizozemska, Luksemburg, Srbija, Železničar-Niš.

Zmagovalci posameznih etap: I. etapa: Rauner, II. etapa: Petrovič, III. etapa: Ješič, IV. etapa: Müller, V. etapa: Ognenski, VI. etapa: Jonsson, VII. etapa: Varga, VIII. etapa: Emborg.

Najuspešnejši Jugoslovian Varga je osvojil odlično 2. mesto

ETAPNA DIRKA »TOUR DE FRANCE« TIK PRED ZAKJUČKOM

Rolland še vedno v rumeni majici

se ni odločena, čeprav je Bobet po zmagi na Mount Ventoux vsekakor zopet glavni favorit, saj mu bo po vsej verjetnosti uspelo odvzeti Rollandu še tistih 5 minut prednosti. Najresnejši konkurent Bobetu pa bi lahko bil predvsem Italijan Fornara, ki zaostaja samo dobro minuto. Zadnje etape so zopet zelo zredile vrste dirkačev. Samo 75 od 130 jih še tekmuje. Med tistimi, ki so dirko zapustili, so tudi znani kolesarji kot Kübler, Clerici in Robic. Rezultati 11. etape Marseille—Avignon (198 km): 1. Bobet (F) 5:41:32, Brankart (Belg) 5:42:51, 3. Fornara (I) 5:43:27, 4. Coletto (I) isti čas, 5. Astrua (I) 5:43:32, 6. Wagtmans (Niz) 5:48:12; 12. etapa Avignon—Millau (236 km): 1. Fantini (I) 6:52:50, 2. Ockers (Belg) 6:53:20, 3. Lauredi (SE) 6:53:50, 4. Van Est (Niz) 6:54:00, 5. Gauthier (Fr), 6. Close (Belg), vsi v času Lauredi; 13. etapa Millau—Albi (207 km): 1. De Groot (Niz) 5:51:41, 2. Darigade (Fr) 6:12:42, 3. Gay (SO) 6:13:12, 4. Schneider (Lux) isti čas, 5. Caput (He) 6:13:26, 6. Barozzi (I) isti čas; 14. etapa Albi—Narbonne (156 km): 1. Caput (He) 4:11:05, 2. De Bruyane (Belg) 4:11:35, 3. Benedetti (I) 4:12:05, 4. Forestier (Fr), 5. Geminiani (Fr), 6. Impanis (Belg), vsi v času Benedetti; Generalni plasma po 14. etapi: 1. Rolland (Fr) 87:24:10, 2. L. Bobet (Fr) zaostanek 4:53, 3. Fornara (I) 6:18, 4. Brankart (Belg) 10:44, 5. Geminiani (Fr) 12:20, 6. Astrua (I) 12:44, 7. Van Est (Niz) 12:50, 8. Vitetta (SE) 13:46, 9. Gaul (Lux) 14:00, 10. Close (Belg) 18:41. V tekmovalstvu moštev vodi Francija s skoraj eno uro prednosti pred Italijo in Belgijo. V veliki gorski nagradi je pred Pireneji na čelu Gaul s 53 točkami pred L. Bobetom 38, Galabertom 31, Brankartom 28 in Fornaro 24.

Veliko reklame — veliko zaslužka, to je geslo organizatorjev vsakoletne dirke »Tour de France«, ki skušajo z najrazličnejšimi »trik« in hrupnimi senzacijami vzbuditi čim več zanimanja za to prireditve. Na sliki vidite Monique Lambert, najlepšo ženo Francije v letu 1955, ki želi Louisou Bobetu, ljubljencu francoskega občinstva, uspešen start na dirki.

Dve visoki zmagi slovenskih atletinj

Zagreb, 24. julija. Na stadionu v Maksimiru so se danes v treh trobojnih pomerih ženske atletske reprezentance Slovenije, Hrvatske in Srbije. Odlične Slovenke so bile kot celota izvrstne in so visoko premagale obe reprezentanci bratskih republik. Slovenija je premagala Hrvatsko s 66:40, Srbija pa 61:45. V dvoboju Srbija : Hrvatska pa je zmagala Srbija s 61:35.

Ze prva disciplina — tek na 80 m z ovirami — je prinesla Sloveniji visoko vodstvo. Dvojna zmaga in solidni rezultat Stamejčeve sta značilni za to disciplino. V teknu na 800 m smo videli odlične tek Ančke Siannikove, ki je enkrat le začela teči dovolj hitro (200 m 31.0, 400 m 63.0), tako je kljub temu, da je na koncu nekoliko popustila, uspela za točno pol sekunde popraviti dosedajni slovenski in jugoslovanski rekord: Blaževa. Tudi v teknu na 100 m je slavila Slovenija dvojno zmago, Sikovčeva pa je ponovno dokazala, da je trenutno najboljša Slovenka. V skoku v višino naši tekmovalki nista nista mogli resneje poseči v borbo za višja mesta, zato pa sta se tembolj izkazali Stamejčeva in Bajžljeva pri skoku v daljino, kjer sta slavili zaslužen in premočno dvojno zmago. Stamejčeva bi pri boljši izmeri zaleta skočila gotovo preko 5.50 m.

Rezultati — 100 m: Sikovec 12.7, Stamejčič (obe Sl) 12.8, Grabič (S) 12.9, Bogič (H) 13.2; **200 m:** Sikovec (Sl) 26.0, Grabič (S) 27.1, Bogič (H) 27.2, Knez (Sl) 27.3; **800 m:** Slamaik (Sl) 2:16.5, Safer 2:22.8, Rogič (obe Hr) 2:27.5, Grabar (Sl) 2:30.5; **80 m ovir:** Stamejčič 12.3, Petauer (obe Sl) 12.7, Baradič 12.8, Zrnjevič (obe S) 13.0; **višina:** Jovanović 135, Panič (obe S) 145, Matijek 140, Jug (obe H) 140, Sumak 135, Zelezniak (obe Sl) 135; **daljina:** Stamejčič 536, Bajželj (obe Sl) 525, Matijek (Hr) 505, Panič (Sr) 504; **krogla:** Kodušek (Sl) 12.37, Perovič (Sr) 12.05, Borovec (H) 11.45, Matěj (Sr) 11.28, Čelešnik (Sl) 10.98, diak: Matej (Sr) 45.20, Čelešnik (Sl) 44.55, Borovec 42.11, Homolja (obe H) 38.47, Krietičanin (Sr) 38.21, Hudobivnik (Sl) 36.17; **kopje:** Kaluševič (Sr) 44.75, Kotlušek (Sl) 40.72, Perovič (Sr) 39.91, Skrjanc (Sl) 33.00, 4 krat 100 m: Slovenija 50.0, Hrvatska 51.5, Srbija 52.6.

Moški — 1000 m: Čular (D) 2:27.8, Hafner (Lj) 2:32.6, Ceraj (P) 2:36.8, 1 milja: Murat (D) 4:12.4, Spacapan (Lj) 4:25.4

Marko Rožman

Antoine Rolland (v sredini), 31-letni francoski kolesar, že vrsto etap nosi rumeno majico na letošnji dirki »Tour de France«. Na njegovi levici stoji Jean Bobet, brat svetovnega prvaka Louisona Bobeta. Zanimivo je, da je Jean po poklicu — profesor angleščine (o njem beri članek na 5. strani)

Zagreb v finalu

Maribor, 24. julija. V zadnji tekmi polfinalnega turnirja za državno prvenstvo v malem rokometu je odlična ekipa Zagreba premagala domači Brank s 21:14 (15:8). Zmaga gostov je povsem zaslužena, čeprav moramo priznati, da je tudi Brank prav lepo zaigral. Tako se je Zagreb uvrstil v finalne igre.

Prvomajska prvak turnirja

Zagreb, 24. julija. Od petka do nedelje je bil v Zagrebu polfinalni turnir za prvenstvo Jugoslavije v malem rokometu za moške. Sodelovali so Prvomajska, Železničar (Niš) in Svoboda (Ljubljana). Prvega dne je Prvomajska premagala Železničarja iz Niša z rezultatom 11:7 (3:3). V nadaljevanju pa Svo-

boda isto moštvo z rezultatom 23:17 (11:5). V odločilnem srečanju je Prvomajska premagala Svobodo iz Ljubljane 13:2 (3:2). S tem se je moštvo Prvomajske uvrstilo v finalne rokometne prvenstva Jugoslavije.

MALI ROKOMET — MLADINCI
ZSD Celje : Proletarec (Zag) 12:7

VELIKI ROKOMET — CLANI
ZSD Celje : Proletarec (Zag) 25:7 (9:4)

Partizanski derbi

Uredništvo »Poleta« sprejme v službo pisarniško moč. Zaposlitev stalna, plača dobra. V poštev pridejo pisarniške moči, ki perfektno obvladajo strojepisje. Reflektantke naj se zglase v dopol-danskih urah v prostorih uredništva (Likožarjeva ulica 12) ali uprave (pasaža Nebotičnika), kjer bodo dobile podrobnejše informacije.
Uredništvo

MARIBOR : BRANK 3:2 (0:1)

Med tednom je v mariborskem nogometnem derbiju, ki je veljal za pokal maršala Tita, ekipa Maribora premagala Brank s 3:2 (0:1). Brank si je pridobil pravico nastopiti proti Mariboru z zmago 8:5 nad »Partizanom« iz Prevalj, Maribor pa z zmago 5:1 proti Nafti iz Lendave.

Prvenstvo celjske nogometne podzveze Svoboda (Celje) : Radeče 2:2

Narocite se na POLET

JAHALNI TURNIR V CELJU

Celje, 24. julija. — Danes je bil v Celju drugi jahalni turnir, ki ga je priredil agilni klub za konjski šport »Savinja«. Zanimivo prireditve se je udeležilo več kot 2000 gledalcev. Nastopilo je 17 tekmovalcev iz štirih slovenskih klubov. V skakanju čez ovire do 90 cm je zmagal Pole (Savinja) na kobili Ljubici. Druga točka je bilo skakanje ovir kategorije P, višina do 110 cm. 1. Ahero Aleksander (Srečko Kosovel, Lipica) na kobili Hais, 2. Debeljak na Murgošu (Mbr).

V dresurnem jahanju je Lipan Kluba za konjski šport iz Ljube Pečovnik Alfonz pokazal klasično težke jahalne discipline, ki spadajo v olimpijski spored. Prvine je odlično izvajal in pokazal veliko vztrajnost in ljubezen do kobile. Tekmovanje je bilo na tako visoki stopnji, da bi z njim lahko nastopili v mednarodni areni.

V četrti disciplini so nastopili tekmovalci za pokal OZZ Celje. Zmagal je Cimperman (Ljublj) na kobili Pipi, 2. Stanko (Lipica) na kobili Tajli. V zadnji točki, to je tolažilnem tekmovalstvu pod geslom »10 let v svobodi« je zmagal Oražem (Celje) na kobili Gajtna.